

Zalán Tibor

Ószeresek

ócskapiaci western

SZEREPLŐK

Bargár Emil

Nyéki Karcsi

Borjús Teca

Klinszki Vilma

Pécsváradi László

özv. Schmeikálné

Játszódik egy ócskapiacon, bármelyik kelet-európai Ecserin, valamikor a hetvenes évek legvégén. A színpadon már jelen vannak a szereplők, amikor az előadás elkezdődik. Tesznek-vesznek a bódéjaikban, a bódéjaik előtt, készülnek hazamenni. Az játék végéig egyfolytában pakolnak, főleg, amikor nincs a jelenetben szöveges részvételük. Az előadás végére csak az üres bódék maradnak utánuk a színen... és a hulla.

BARGÁR *(háttal a közönségnek)* Azt hiszem, megvakultam. Hallották? Azt hiszem, megvakultam.

(Látszólag senki sem figyel oda.)

NYÉKI Lacikám, kéne az a kilencvenes TDK, vagy húsz darab... a kilencvenesből...

PÉCSVÁRADI Ugattam a tisztelt sporttársaknak, hogy, László. Pécsváradi László, ha szabadna. Oké? A bolt be van csukva, különben is, a Bargár szaki éppen most vakult meg, amint tetszettek hallani... valamennyien...nincs kiszolgálás... micsoda tragédia...

BORJÚS *(álmosan, inkább unalomból szól közbe)* Mit csinált a Bargár?

PÉCSVÁRADI Megvakult a Bargár. Olyan vak most a Bargár, mint a... mint a vakegér... a Bargár szaki...

(Összenéznek, egymás pofájába röhögnek.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ha, ha. Ha-ha-ha. Nagyon vicces a Pécsváradi úr. Mint a vakegér. Nagyon jó. Van pofája viccelődni egy öregemberen, aki az apja lehetne.

PÉCSVÁRADI *(mormog)* Van. Hogy dögölne már meg...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(pattan, mint a vipera)* Ezt nekem mondta? Ezt nekem mondta. Ezt nekem mondta!!!

NYÉKI Ugyan, Schmeikálné...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   *Özvegy Schmeikálné, kérem!*

(Nyéki zavarba jön. Ujját zakója gomblyukába akasztja, hintázó léptekkel járkál körbe-körbe.)

NYÉKI   Na, ja. Szorri! Szóval, özvegy Schmeikálné, Pécsváradi László úr aztat, hogy dögölne már meg, nem magának mondta, hanem annak a szarszagúlábú Bargárnak.

(Megfordul. Lárvaarc, vastag keretes szódásiüveg-szemüveg, lerongyolódott figura, túlzott vonások és mimika.)

BARGÁR   Kikérem magamnak! A maga pofája a szarszagú, kérem. Nem szégyellik magukat? Én minden nap többször is lábat mosok. Értik? Én Scholl-lábhintőport használok. Azzal szórom be rendszeresen a lábamat, amit Klinszki Vilma naccságától veszek, rendszeresen...

KLINSZKI *(meghökken)* Aki megvakult, az törődjön a saját sötétségével!

BARGÁR   Ezt meg hogy tetszik érteni?

KLINSZKI *(folytatja a pakolást)* Sehogy. Úgy értem, hogy sehogy se értem. Nálam nem kapható Scholl-hintőpor. Nálam semmilyen *por* nem kapható. Se múltáb, se koton, tisztelt Bargár úr.

NYÉKI   Uraim, uraim, azaz hölgyeim, drága hölgyek. Hosszú volt a nap. Mellig volt a nap. Igaz-e, Tecuska? Hát nem igaz? Ez a sok nép, ugye, a lökdösődés, azok a nyálas alkudozások... sok a szemét ember, hej, de sok bitang ember van is, istenem... Talán éppen nekünk nem kéne... talán, pakolnánk csöndben... Tecuka, segíthetnék valamit...

(Csöndben motoznak közben figyelik egymást; ugrásra készek.)

BARGÁR   A fene egye meg, én tényleg megvakultam. Nem látom a kezemet. A pultomat se... látom. Még hogy szarszagúlábú! Én, szarszagúlábú! Kár ezeknek elmondani bármit is... cigány népség ez, mind egy szálig...

BORJÚS *(apró termetű cigánylány, kerek képén összekeveredik a mosoly, az indulat, a meglepetés és a csodálkozás)* Mit mondott, ki a cigány, Bargár?

BARGÁR *(mindkét kezét védekezőn a feje fölé emeli)* Kérem, én csak magamban mo-
tyogtam. Én teljesen megvakultam, nem látom a pultomat, meg a lá-
bam is... hogy a lábam... azt mondja nekem ez a...

BORJÚS *(odanyomul hozzá)* Nem azt mondta az előbb, hogy cigány vagyok? Netán
utalt rá, amilyen sunyi!

BARGÁR De kérem?!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(közéjük áll, de ügyel, hogy ne érinthesse meg egyikük se)*
Senki sem mondta magáról azt, hogy cigány, aranyom. Hát így néz ki
egy cigány, mint maga? Ez a fitos kicsi orr...

BORJÚS Mi baja az orrommal? Hagyja az orromat. Mi köze magának az or-
romhoz? Magának akkora orra van, mint egy karvalynak, oszt mégse
mondom, hogy zsidó.

(Zavart heherészés.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Oszt honnan tudja olyan biztosan, hogy nem vagyok zsi-
dó?

BORJÚS Akkor nem itt lenne köztünk. Azok máshol kötik az üzleteket, nyu-
godt lehet abban.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Mindegy az, cigány, zsidó, oláh, magyar – egyre megy, én
mondom magának. Csak rendes legyen, az a fontos.

BARGÁR *(felemeli a mutatóujját, vaksin rázza a fejét)* Van, kérem, különbség. Az én
apám biológia tanár volt, tudományos alapon el tudta magyarázni a
különbséget a fajták között. Nem fajok között, ahogy mondani szokás,
kérem, vigyázzunk! Szóval az embertípusok között...

(Nyéki, aki végig sétafikál a bódék között, elunja az öreget.)

NYÉKI „Baszta a nőket a pártirodában...”

BARGÁR Kicsoda? (*A felháborodástól nem kap levegőt.*) Az én apám? A nőket a pártirodában?

NYÉKI A fenét a maga apja... mit törődöm én a maga apjával. Az én apámról van most szó. Az baszta volt a nőket a pártirodán.

PÉCSVÁRADI Már csak megkérdezem, mi volt a maga apja, Karcsikám.

NYÉKI (*csettint*) Párttitkár.

PÉCSVÁRADI Ühüm. És hány éves most a papa?

NYÉKI Sehány. Addig baszta, míg jól elbaszta. Azután segített magán. Prima, erős köteleket lehet szerezni a demokráciában, nem igaz, Klinszki Vilma?

KLINSZKI (*durván csattan föl*) Mi közöm a köteléhez?

NYÉKI Itt mindenkinek mindenkire és mindenki mindenkijére és mindenki mindenkijének a mindenéhez köze van.

KLINSZKI Na jó, felejtse el!

NYÉKI (*egészen közel hajol a fiatal nő arcához, dudorássza a szavakat*) Magát nem lehet elfelejteni. Vilma, drága Vilma. Álmomban látom, ahogy megáll az ágya előtt, a rózsaszín ágya előtt, a rózsaszín pongyolájában, azután lehull a pongyola, ott ragyog meztelenül az a gyönyörű, erős rózsaszín teste fent, fent, fent, fent...

KLINSZKI (*kis szünet után*) Nem fél, hogy szétveretem azt a mocskos pofáját?

NYÉKI Tudom, tudom, hogy a maga körei... kapcsolatai...

KLINSZKI Nahát, ha tudja, akkor ne járjon annyit a szája, Nyéki Karcsi. Megértette?

NYÉKI Tökéletesen megértettem. De higgye el, Vilma, én komolyan gondoltam. Remélem, nem képzelem, hogy gúnyolódtam... komolyan azt gondolta... hát nem értette el a viccet...? Ne adj isten, hogy tisztességtelen hátsó gondolataim lettek volna...

KLINSZKI *(taszít rajta, ettől Nyéki ismét pályára áll, és körbe-körbe sétafikál)* Nem érti, hogy szálljon le rólam? Azt akarja, hogy én másszak bele abba a selyemfiú pofájába?

BARGÁR Mit hangoskodnak? Férjenek a bőrükbe! pakoljanak össze, és menjenek haza békében!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(szép arca megfeszül)* Nekünk ez az otthonunk, öreg... ez a hazánk...

PÉCSVÁRADI *(utánozza)* Nekünk ez az otthonunk. Ez a hazánk. Hull a hó a kéklő hegyeken, a fákra ezüst dér szítal majd, léptünk nyomát rég belepte...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Jól esik gúnyolódni? Gúnyt üzni mások meggyőződéséből? Ezt értik maguk, ezt nagyon jól értik. Nincs az ilyenekben egy csöppnyi mélyebb érzés sem. Képtelenek meghatározni a sorsukat.

PÉCSVÁRADI *(őszinte értetlenséggel)* Én nem értem, mi van ma. Mindenki első szóra ugrik. Csak nem gondolja, kedves Teréz, hogy én gúnyolódnék önnel? Épp önnel? Ön annál sokkal tiszteletre méltóbb hölgy, mintsem ilyesmit mernék tenni... épp önnel... pont önnel...

BORJÚS Itt nincsenek tiszteletre méltó hölgyek. Itt csak... itt csak kereskedők vannak. Eladók vannak. Egyformák vagyunk. Maga, maga, meg özvegy Schmeikálné és Bargár úr...

KLINSZKI *(tekintélyes melleit riszálva a lány orra előtt)* Hát persze. Mind vakok vagyunk. Meg szarszagulábúak. Nem erre gondoltál?

BORJÚS *(nem tér ki a nő elől)* Képzeld, édesem, nem erre gondoltam.

KLINSZKI Akkor meg mire gondoltál, édesem, ha... csak nem arra, hogy mind egyforma ordas nagy kurvák vagyunk? *(Hangosan, közönségesen röhög.)*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Kíméljenek meg ezektől az ízetlen vitáiktól. Már ezredszer mondom el, hogy nem vagyok ehhez szokva, kérem!

KLINSZKI Hát mihez van szokva, kérem?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Kértem, vagy nem kértem, hogy kíméljenek?

KLINSZKI *(az előző lendülettel csap le rá)* Kérte, kérte. Miért nem ment férjhez? Maga szép nő. Jó kemény segge van. Magáért bolondulnak a férfiak. Az ilyen nőkért bolondulnak mind. Miért nem ment újra férjhez? Mi? Miért, ha szabad kérdeznem? Csak nem kegyeletből? Akkor nem kéne itt árulnia ezeket a mügyüröket, meg azokat a békebeli foszlott vásznakot, vagy mi a francokat...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Valóban kíváncsi rá? Hát megmondom, bár nem tartozom magának elszámolással. Az én uram nem csinálta azt a nőekkel, amit a Nyéki Karcsi apja. Ő rendes, tisztességes kommunista volt. Nem bántották ötvenhatban sem, pedig tudták a felkelők is, hogy kommunista az én megboldogult uram. Ő nem bujkált az ellenforradalom alatt, mint *egyese*k. Mint a legtöbben... Utána is csinálta becsülettel a párban... amíg öngyilkos nem lett

BARGÁR *(beleszimatol a levegőbe)* De miért lett öngyilkos?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Az nem tartozik magukra.

BORJÚS Akkor meg miért mondta el, ha a legérdekesebbet elhallgatja... A többit miért?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Én miatta nem mentem férjhez. És nem szexuális kérdés ez, aranyoskám, ahogy azt maga gondolja. Dugni mindenki tud, ha meg nem, meg kell rá tanítani. Nem így van?

(Nyéki jelentősegteljesen néz Pécsváradira, aki zavartan elkerüli a tekintetét.)

NYÉKI Mondd, Lászlókám, nem lehetne akkor azokat a TDK-at nyélbe ütni?

PÉCSVÁRADI Lehetni lehetne, de úgysem tudod te azt megfizetni, Karcsikám.

NYÉKI Miért, Lászlókám, mennyire tartod darabját?

PÉCSVÁRADI 24 a vége, Karcsikám.

NYÉKI 240? Remélem, zlotiban gondoltad, Lacikám.

PÉCSVÁRADI Jó lesz a forint is, Karcsikám. Tudom, hogy úgyszincs valutád, *honnan* is lenne...

NYÉKI Most nézze meg, Tecuska, most nézze meg! Képes kirabolni a kollégáját...

PÉCSVÁRADI Nem is tudtam, hogy én is strici vagyok... *(Egyedül ő nevet a tréfáján.)*

BARGÁR Ezt a Csortos mondta, csak nem ilyen hülyén mondta, ahogy ezt maga mondta most, kérem.

(Nem fordul meg, de az arca eltorzul.)

PÉCSVÁRADI Oda nem osztottam lapot, Bargár. Megértette?

BARGÁR Teljesen megvakultam. Abszolút nem értem, mi történt velem. Hogyan fogom bevinni a raktárba a cuccaimat?

PÉCSVÁRADI Majd csak bemennek azok maguktól is. Különben, nyugodtan kint is hagyhatja őket. A kutya sem fogja elvinni az ócskaságait.

BARGÁR *(vakon tapogatózik a sértegető irányába)* Ócskaságok, Lehet, hogy ezek ócskaságok magának, kérem. Nekem nincsenek disszidens rokonaim, mint egyeseknek. Én kérem, rendes magyar ember vagyok. Én nem kapom a holmikat odaátról, ugye... Én *tisztességes* üzleteket kötök.

KLINSZKI Meséljen már egyről, csak egyetlen egy *tisztességes* üzletről, papa! mert itt én még olyat nem láttam, mióta itt esz a fene kint... pedig ennek... mennyi is... legalább tizenöt éve, ha nem több.

BARGÁR Azt hiszik, vak vagyok?

PÉCSVÁRADI Kénytelenek vagyunk azt hinni. Mást se hallunk magától egész nap...

BARGÁR *(furcsán felnevet)* Annyira azért nem vagyok vak, hogy ne lássam, miket árul maga. Az *iskolásfüzetei*... Na, mi van beragasztva az iskolásfüzeteibe, Pécsváradi úr? Elárulná nekünk?

PÉCSVÁRADI Fáraszt, Bargár. Vonja meg tőlem a társaságát!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ez már engem is érdekel. Milyen füzetekről van szó? Milyen füzeteket árul maga, László?

NYÉKI Ne adja az ártatlant, Teréz! Hiszen mindenki tudja...

BORJÚS Mit tud mindenki? Halljuk... halljuk!

PÉCSVÁRADI *(a hiú emberek hirtelen haragjával)* Kinek dolgozik maga, özvegy Schmeikálné?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Kinek dolgozom? Akinek maga. Maga kinek dolgozik? Szintén a *ködnek*, nem? Meg tudja mondani, ki a főnöke? Csak bátran, Pécsváradi úr, bátran. *(Diadalmasan jár ellen-körbe Nyéki Karcsival.)* Na, el meri mondani, ha megkérdezzük? Láttam én már magánál bátrabb fiúkat is remegni félelmükben...

KLINSZKI Hol látott? Csak nem a maga drága jó ávéhás férje előtt remegtek azok a bátor fiúk?

BORJÚS Nem tévesztik maguk össze a piacot a maffiával?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ki beszélt itt piacról?

PÉCSVÁRADI Ki beszélt itt maffiáról?

(Elhallgatnak, széthordják az áruikat. Nyéki Borjúshoz oldalaz, próbálkozik, láthatóan nem először teszi.)

NYÉKI Mondja, Tecuska, miért nézik magát cigánynak?

BORJÚS Mer' az vagyok. *(A férfi elképedt arcát látva felröhög.)* Bá, mit bámul? Mi van ezen csodálni való? Az apám cigány volt...

NYÉKI De... hiszen mindenki előtt tagadja!

BORJÚS Hát persze. Rám ne mondja senki, hogy bűdös cigány.

NYÉKI De hát magára igazán nem lehetne azt mondani, Tecuska, hogy bűdös cigány...

BORJÚS Akkor se.

NYÉKI *(kakadu-násztáncba kezd, a többiek magukban kuncogva figyelik a jelenetet)*

Ellenkezőleg, maga egyszerűen csodálatos. Higgye el, Tecus, én teljesen bele vagyok bolondulva magába. Egészen becsavarodtam tőled, te kis vacak! Imádlak! Érted? Imádlak! Az eszemet elhagyom miattad. Nincs éjszakám, örökké csak rád gondolok. Mindent neked adok, csak legyél egyszer legalább az enyém. A pénzemet...a standomat... van egy kis nyaralóm... elviszlek a Bahamákra...Új-Zélandra... Honoluluba... egy szavadba kerül csak, és...

BORJÚS *(nevet, őszintén vagy gúnyosan, ki tudja)* Hányadik kísérlete ez már, Nyéki Karcsi? És mindig ugyanezt mondja...

NYÉKI Lássá, ez is csak az állhatatosságom jele. Hát olyan nagy dolog az, amit kérek? Bezzeg a Zsuzsi...

BORJÚS *(hirtelen elkomorul)* Hagyja a húgomat békén, Nyéki Karcsi! Megértette?

(A szokott csönd. De nem sokáig. Klinszki, aki épp kivégez egy kétdecis cseresznyét, kipécézi magának Schmeikálnét.)

KLINSZKI Irigylem magát.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(gyanakodva)* Ugyan miért?

KLINSZKI Ahogy szeretni tudta azt a férfit. Hát, az urát. Mert nem mindennapos ma már az olyan szeretet, amilyen a maguké volt. Én nagyon szeretném ám, ha egyszer... ha egyszer én is így, ha egyszer én is szeretnék majd egy férfit...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ki akadályozza ebben? Nem értem...

KLINSZKI Persze, hogy nem érti. Hogyan is érthetné meg, éppen maga! *(Hado-nászik a felháborodástól.)* Egyáltalán, mi köze hozzá? Hogyan érthetné meg az, aki egy mártír özvegye... egy hős kommunistáé... azt, aki csak egy ócska ócskapiaci kofa volt világ életében. Hát tehetek én arról, hogy nem vagyok olyan szép, mint maga? *(Tenyerét a levegőbe támasztja.)* Ne, ne válaszoljon! Úgyis tudom, mit fog mondani. De ne

higgye, hogy ez így igazságos. Hogy ez mindig így fog maradni. Meg fog még egyszer változni minden. És majd akkor maga sem fogja annyira fent hordani az orrát, mint most. Legyen nyugodt, eljön még a mi időnk is.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(gúnyosan elhúzza a száját)* Ki az a mi, aranyoskám? Ha szabad kérdeznem...

KLINSZKI Nem szabad! Majd meglátja, majd akkor mindent meg fog látni...

(A köröző Nyékit annyira leköti a párharc, hogy beleütközik a sámliján kuporgó Bargárba. Bargár megragadja a nadrágszárát, tapogatja az anyagot.)

BARGÁR Ha megkérem, hozna nekem egy lángost? Fokhagymás lángost, kérem, az nagyon jót tesz a beleimnek... *(Mosolyog, átéli, amit mond.)*
A fokhagymás lángos. A tejfölös az már nem olyan jó. Ezekről az újfajta lángosokról meg ne is beszéljünk. Sonkás, meg mifenesés lángosok... felháborító! Szóval, hozna nekem egy lángost?

NYÉKI Lángost? Ilyenkor? Régen bezárt a lángossütő.

BARGÁR Attól még lehet maradék lángosa. Esetleg fél áron... Nemdebár?

NYÉKI Lehet. Lehet, hogy van. *(Kínos számára a szituáció.)* De miért én hozzak magának?

BARGÁR Mert maga rendes ember, Nyéki Karcsi. Nem haragszom én magára. Tudom én, hogy mennyit szenved. Attól, hogy nem látok, látok én még mindent. De nem látok, sajnos. Már-már szinte vak vagyok.

NYÉKI Ha ilyen rosszul lát, miért nem marad otthon?

BARGÁR Az élet nem állhat meg.

NYÉKI Az élet maga nélkül is halad előre.

BARGÁR *(felcsattan.)* De nem az én életem, kérem. Ahhoz, hogy az életem haladjon, ahhoz kellek én is... mondhatni, szükségeltetek. De félre a filozófiával! Lesz lángos, vagy nem lesz lángos?

NYÉKI *(mivel nem kerülheti meg a kérdést, nyersen lezárja a lángos-ügyet)* Hagyjon már a lángosával békén!

PÉCSVÁRADI *(Bargár felé vigyorog, gonosz elégtétellel a szemében)* Mennyit ér az magának, ha hozok egy lángost?

BARGÁR Semennyit.

PÉCSVÁRADI Hogyan semennyit?

BARGÁR Semennyit. Maga egy szemétdomb, Pécsváradi. Egy bűzölgő szemétdomb.

PÉCSVÁRADI Nem fél, hogy a pofájára mászok?

BARGÁR *(őszinte rémülettel)* Hé, hagyjon! Segítség, gyilkos! Csak tessék, itt vagyok, szegény nyomorult Bargár, csak üssön, csak üssön! Nem tudok védekezni, mert nem látom, nyomorult kiszolgáltatott vak ember vagyok. *(Lecsúszik a székről, félig fekve, félig térdelve ordít, szánalmas látvány.)* Engem egész életemben, hosszú életem során csak ütöttek. Ütött az apám. Pedig biológiát tanított. Ütöttek később is. Egyszer – nem mondom, mikor – a szememet is ütötték. Akkor, ott. Na, mire vár? Üssön nyugodtan. Üssön agyon, agyon is üthet. Egy Bargárért senkit sem fognak törvény elé állítani.

(Némán nézik a jelenetet. Pécsváradi zavartan tárja szét a kezét.)

PÉCSVÁRADI Hé, kinek beszél, tata? A közelébe se ment senki...

(Rálegyintenek, szétszélednek. Nyéki ismét Borjúst környékezi, a pultjára könyököl.)

Borjús fintorog.)

BORJÚS Nem zavarja, hogy... egy kicsit... sánta vagyok?

NYÉKI Nem lehet észrevenni. Amikor először megláttam, esküszöm, föl sem tűnt... egyébként is izgalmas egy *kicsit* sánta nővel...

BORJÚS Hagyjuk ezt, Karcsi! Magának annyi jó nője van, mindenki tudja, mondja...Mit akar tőlem? Sokkal jobb női, szebb női! Hát most

mondja meg őszintén, mi a fenét akar? Kellek én magának, úgy őszintén? Mire kellek én magának, Nyéki Karcsi?

BARGÁR *(aki eddig feszülten fülelt)* Hogy kihasználja, Borjús Teca. Kihhasználja, úgy, mint a többit.

BORJÚS Mit hallgatózik itt? Nem szégyelli magát? Nem akar belehallgatni a seggem lyukába is, Bargár sporttárs? Mert akkor odatolom az orra alá...

BARGÁR *(mély felháborodással emelkedik föl)* Közönséges szuka. Szégyellhetné magát! Én óvni akarom... ez meg itt... mit tud maga a világról?

BORJÚS Többet, mint amennyit maga élete során megtudhatott. Azt elhíheti. Az én húgom a Moulin Rouge-ban táncol. Én az éjszakai életet úgy ismerem, mint a tenyeremet.

BARGÁR *(visszazökken a sámlira)* Akkor nem szóltam semmit. Ha ismeri, akkor nincs már mitől óvnom. Kárt nem tehet magában a Nyéki.

PÉCSVÁRADI Hú, pedig hogy szeretne kárt tenni a Borjús Tecában! *(Gúnyosan röhögcsél.)* Szó ami szó... én is szívesen kárt tennék benne!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Miért nem teperik le itt mindjárt, a ládák mögött? Ha már annyira magukon van a kangörcs?

PÉCSVÁRADI Jöjjön maga is, Teréz, így leszünk párosan.

KLINSZKI Ne hagyja magát!

NYÉKI *(kapva kap a segítségen)* Vilmácskának pedig Bargár úr marad. Bargár úr nagyon rendes ember. Csak hát a lába, ugye... de a lába az nincs összefüggésben a nemi potenciáljával... Ugye, a szag és a nemi ingerek...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(nem hagyja magát fölhergelni, hideg és penge)* És hogy képzeled, Pécsváradi úr? A nyakunkba kapnánk a szoknyánkat? Így? Vagy megfogatná velünk a bokánkat, hogy hátulról jobban hozzánk férjen? Komolyan gondolta, amit az előbb mondott?

PÉCSVÁRADI *(füttyörészik)* Nem probléma, hogy hogyan. Így is... meg úgy is. Először így... aztán meg úgy...

KLINSZKI Fene nagy pofájuk van maguknak. *(Kidülleszti a melleit, alájuk nyúl, jelentőségteljesen.)* Aztán meg, ha arra kerülne a sor, ijedtükben elhagynák az összes töküket.

NYÉKI Ejnye Vilma, zavarba hoz, hát hogy mondhat ilyet? Ennyire nem lehet egy hölgy közönséges! Egy jól nevelt hölgy, persze...

KLINSZKI *(nagyot ránt a mellein)* Én lehetek. A Bérkocsis utca nem igazán kényeztetett el. Az lenne a jó iskola a maguk fajta úri fiúknak. Akkor majd kevesebbet járna a szájuk, és többet a kezük. Ott nem volt kecmec. Ott egy fiú nem sokat magyarázott, főleg nem fenyegetőzött sokat. Elkapta a lány, ahol érte, és puff. *(Már túl is voltak mindenén.)* Megrázták magukat, mint a galambok – ennyi. Egy tojózás és kész.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(undorral az arcán)* Beszélhetnénk másról?

BARGÁR Kell nekünk egyáltalán beszélgetnünk?

BORJÚS Akkor mit hallgatna ki, ha csöndben lennénk?

PÉCSVÁRADI Ez még a csöndet is kihallgatja, az már biztos...

BARGÁR *(mintha csak magának mondaná)* Nem tudom, ki van rokonságban a rendőrséggel?

EGYSZERRE MIND Ki?

BARGÁR Valaki csak... Mennyire primitívek is az emberek, édes istenem! Valakit mindig kineveznek spiclinek; valaki mindig gyanús. Amelyik kutya nem jó nyomozónak, beválik spiclinek, mi? Jó tréfa, jó nagy tréfa. És mekkora tévedés, kérem! Az igazán jó spiclikről nem szaglik, hogy azok. Azoknak nem szarszagú a lábuk. Nem sánták, mint a Borjús Teca...

BORJÚS Sánta a maga tréfacsináló kurva anyja...

BARGÁR *(meg sem hallja)* Kár, hogy megvakultam. Majd móresre tanítanék én mindenkit ebben a kuplerájban. Kurvák jobbra, stricik balra...

PÉCSVÁRADI Bargárok középre!

BARGÁR Így igaz! Semmi pénzért nem vegyülnék el magukkal! Isten ments, hogy szarral vegyüljek!

PÉCSVÁRADI *(nagyot nyel)* Ez nem csak megvakult, de meg is hülyült. Menjünk!

BARGÁR *(a hang irányába indul, megpróbálja elállni Pécsváradi útját. Ezen Pécsváradi annyira meglepődik, hogy, bár kikerülhetné, hagyja megállítani magát.)* Hová indul, Pécsváradi úr? Megy a szajréért? Fél, hogy nem várja meg az a frankfurti fiúcska? Mennyit vár? Fél órát? Legfeljebb felet... Aztán ugrott az áru, mi? Esetleg fölveri várakozás közben az árát... Vagy teljesen vége a boltnak a maga fegyelmezetlensége miatt... És akkor mit fog elkölteni éjszakánként a Moulin Rougeban Borjús művésznő csodálatos húga társaságában? No, persze, ne feledkezzünk meg a húgocska tisztelt kolléganőiről sem...

BORJÚS Miket beszél, Bargár? Hogy merészel így beszélni a húgomról?

BARGÁR Nem a húgáról van szó, hanem Pécsváradiról! Egyébként is, tudok mindent. Rosszul vagyok. Hívjanak orvost! Hallják? Telefonálni akarok.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(hideg nyugalommal)* Rossz a telefon, Bargár úr.

BARGÁR Hallottam, hogy az előbb telefonált valaki.

NYÉKI Nem telefonált senki. Egész nap rossz volt a telefon. Megértette?

BARGÁR Hazudtok... Meg akartok ölni.

NYÉKI Akarja, hogy összepakoljam a holmiját?

BARGÁR Hozzá nem nyúl, megértette? *(Védekezően tárja szét a karját a bódéja bejárata előtt.)* Még csak az kéne, hogy szétlopkodják azt a kis vagyongámat... még csak az kellene... Táguljanak innen, hiénák, hozzá ne merjenek nyúlni semmihez!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(észreveszi, hogy Pécsváradi tévéjén pornófilm fut)* Szűz Máriám! Pécsváradi úr! A tévéje! Hiszen ez undorító! Felháborító! Szégyellje magát!

PÉCSVÁRADI *(kapkodva próbálja meg rendbe hozni a hibát)* Jaj, bocsánat, ezer bocsánat! Máris kikapcsoltam. Ezt nem akartam. Nem ezt akartam... Ez nem az én kazettám. Ezt csak úgy, kölcsön... értik, ugye... kölcsön... engem nem is érdekel... hát épp ennek kellett a kezem ügyébe kerülni... az ember szórakozott... merő szórakozottság... még egyszer, elnézését kérem, kedves Teréz...

BARGÁR *(szimatol)* Milyen kazettáról van szó?

KLINSZKI Amilyet látni szeretne, papa! Természetesen pornó. Közvetítsek? na, most egy nagydarab néger beakaszt a törékeny szőke lánynak... el tudja képzelni, Bargár sporttárs... majd szétreped a nő, akkora állat az a néger... ömlik róluk a verejték... a néger szeme kidagad a pofájából... a nő most négykézlábra ereszkedik, a négernek akkor van, mint a karom, Bargár, olyan vastag is, most odaáll a szőke mögé...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(megvetően méri végig)* Álmodik a nyomor.

BARGÁR *(kizökkenve a beleélésből)* Hé, miért szakította félbe? Nem kellett volna félbeszakítania! Egészen jó volt.

KLINSZKI Hogy érti azt, hogy álmodik a nyomor?

BARGÁR *(megpróbálja túlharsogni őket)* Ne törődjön vele! Közvetítse le az egészet! Gondoljon szegény vakra! Na, gyerünk már!

KLINSZKI *(megpróbál ismét belekötni Schmeikálnéba, de az rá sem hederít, elfordul)* Hogy érti azt, hogy álmodik a nyomor?

BORJÚS *(mulat Klinszki felsülésén)* Úgy, hogy éhes disznó makkal álmodik, drágám.

BARGÁR *(még mindig reménykedik a befejezésben)* Folytassák! Tessék azonnal folytatni!

NYÉKI   Á, már nem érdekes, Bargár. A nagy néger eddig kefélt kidagadt szemekkel a szöke nőt, de annak hazajött a férje, és a machetájával lecsapta a néger fekete dákóját. Vér, szökőkút, ondószünet. Pécsvárad-i úr közben kivette a kazettát, és mielőtt megjöttek a rendőrök... ha jól látom... a Tom és Jerry című kiváló amerikai...

BARGÁR *(összerezzen)* Rendőrök? Miféle rendőrök?

NYÉKI   No, mi van? Csak nem majrézik, papa?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(Nyékire vicsordul)* Maga lenne a legjobban beijedve, ha valóban jönnének a zsaruk.

NYÉKI *(járkálni kezd, ahogy szokott)* Nekem nincs mit takargatnom. Én csak tiszta üzletekben utazom, tudhatnák.

PÉCSVÁRADI Én talán nem?

KLINSZKI   És a füzetek? A kölcsön kazetták?

PÉCSVÁRADI *(megunja, hogy mindenki őt froclizza, nyilván satnya humorérzéke miatt)* Hát jó. Akkor lássuk, kinek mi van a pultja alatt! Azt hiszik, én nem tudok semmit? Hogy csak ez a szarszagulábú Bargár tud itt mindent?

NYÉKI   Mondja, László, van magának rendőr rokona?

PÉCSVÁRADI Kuss!

NYÉKI   *Baszta a nőket a pártirodában.*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(felcsattan)* Hagyja már abba ezt az ocsmányságot!

NYÉKI *(megbántódva magyarázkodni kezd)* Ez nem ocsmányság. Ez vers. Ez egy készülő eposz tengelye. Apámról fog szólni az eposz. Apámról, aki nagy idők nagy tanúja volt.

PÉCSVÁRADI Tényleg... a nőket tényleg... *(Vihog, mint egy kamasz.)*

NYÉKI Ja. A lipótvárosi úrinőket. De nem volt ő korrupt. Az aktus után kivényelte őket, ki ám, kérem, gyerünk, lapátot a kézbe, gyerünk, romeltakarítás...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Az ilyenek miatt nem bíznak az emberek a kommunistákban.

NYÉKI Az újjáépítés nem szenvedett csorbát a papa miatt. De ha már annyira akarták azok a nők...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Pont az ilyenek miatt. Mint a maga apja.

NYÉKI *(megáll, ezt már nem hagyhatja)* Komolyan? És Schmeikál elvtárs? Ha olyan szűzen fogant az eszmében, miért úgy fejezte be, mint az öregem? Az nem lehet, hogy egy egész nemzedéket kötélvégre fogtak! Az egyszerűen nem hihető, tetszenek érteni? Jó, az én faterom szeretett dugni. De amellet fölépítette a fél országot, talpra állította Budapestet...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(szarkazmussal)* Csak előbb ugyanezt a felét ledöntötte a pártirodán...

BARGÁR *(ki tudja, miért, békítőleg lép fel)* Csak semmi politika! Ha rám hallgatnak, semmi politika. Minek föltámasztani a múltat? Mondják meg őszintén, hát nincs elég bajunk e nélkül is? Ezek a sorozatos áremelések. Meg ez a kurva adórendelet...

PÉCSVÁRADI *(tetszik neki Bargár békés fellépése)* Erről van szó. Nem elég, hogy kirabolnak bennünket, még gondoskodjunk arról is, hogy lecsukjanak? Ezek nem sokat kukoricáznak ám! Jobb, ha tudják.

KLINSZKI Maga csak tudja, nem?

PÉCSVÁRADI Képzelve, hogy tudom. Ha olvasna újságot, akkor maga is tudná, mi folyik ebben a...

KLINSZKI *(kofásan csípőre vágja a kezét)* Nohiszen! Ha maga az újságokból akar valamit megtudni... Tudja mit? Akkor a Bargár sporttárs is tájékozottabb magánál. Engem nem fognak falhoz állítani... falhoz állítani a

hülye újságjaikkal. *(Megtorpan, mondja, ne mondja, mondja.)* Nekem volt egy újságíró krapekom. Na, az édesem, akkora takony volt, de akkora, amekkora a Schmeikálé orrába se férne bele.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Majd megmondom én mindjárt, hogy hová férne be az a takony! A maga... a maga pudvás, gennyes...

KLINSZKI *(laza kézmozdulattal szakítja félbe, ez annyira meglepi Schmeikálnét, hogy nem jut levegőhöz)* Ne fárasza magát! Ez csak egy hasonlat volt. Lényeg, nem jártam sokáig a pofával, gyenge volt állon alul. De nem csak azért. Mert egy kis girnyó volt. *(Felemeli a mutatóujját, jelzi, fontosat fog mondani.)* Elvonták a jellemét. Értik? Teljesen elvonták a jellemét. Mindenféle tanfolyamra járták. A végére olyan lett, hogy az anyjára is azt mondta volna, hogy ellenzéki. S tudják miért? Megmondom. Két dologért. Az egyik, hogy a neve benne legyen az újságban. A másik, hogy ki ne essen a kasztjából. Mert így megy ám ez minálunk.

BARGÁR És mi nem vagyunk külön kaszt?

KLINSZKI *(ünnepélyes lesz az arca)* Mi a nép vagyunk.

BORJÚS *(érti, nem érti, nem hagyja annyiban)* Te lehet, hogy az vagy. De én nem. Én Borjús Teca vagyok. Ha akarom, holnap már nem vagyok itt. Mit tudom én, hol vagyok holnap – ha akarom. A Taurusban... *(Elbizonytalanodik, emeli a hangját.)* vagy valami irodában... férjhez megyek...

PÉCSVÁRADI Hú, ez aztán a vonzó karrier! *(Megjátszott hanyagsággal ül Borjús pultjára.)* Csak vigyázzon, az agyára ne menjen majd az a fene nagy jólét. Azt hallottam, hogy a sallerozók újabban fekete merciken járnak be a Taurusba. Úgy ám. *(Borjús felé fújja a cigaretta füstjét.)* Mégiscsak uralkodó osztály az uralkodó osztály. Oda bekerülni... igaz-e, Tecus?

BORJÚS Menjen a francba! Megértett?

NYÉKI   Megtiltom, hogy a Tecust piszkáld!

PÉCSVÁRADI Jó, kérlek. Piszkáld a Tecust te. Jó mélyen.

(Kakaskodva nézik egymást, de nem kerül sor harcra. Unalmas csönd, pakolás.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(mint aki az időjárásról beszél)* Egyre romlik az üzlet. Nem vették észre?

BARGÁR   Már akié romlik.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Általában romlik. Tendenciájában.

NYÉKI   Nincs az embereknek pénze.

KLINSZKI *(lecsapja maga elé, ami a kezében van)* Ugrat? Soha nem volt ennyi pénze az embereknek, mint manapság. Felveti őket a pénz. Érti? Pénzt szarnak lassan az emberek, mert már unalmukban pénzt zabálnak lecsó helyett.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Akkor miért megy napról napra rosszabbul?

BARGÁR   Mert az embereknek telik új holmira. Snassz dolog ma már használt holmit venni.

PÉCSVÁRADI Ugyan, ugyan. Hol kapják meg azokat a nemes kelméket, amelyeket Teréz árul?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(zavarba jön)* Maga hízeleg, László!

PÉCSVÁRADI Nem, egyáltalán nem. Mi azért vagyunk, hogy azt találják meg nálunk az emberek, amiket nem találnak az államiban. Mi kis állam vagyunk, ha nem tudnák. Egy igazi kis...

BARGÁR *(elbődül)* Szemétdomb!

PÉCSVÁRADI A jobbik szemétdomb. Turkálnak, kapirgálnak bennünk, aztán csak előkerül az arany. Tudja azt maga, Bargár úr, hogy mindenkinek más az arany. Szemétdomb. *(Széles vigyorra húzódik a szája.)* A szagot minden esetre a maga nadrágszára biztosítja.

BARGÁR *(fröcsköl a nyála)* Kikérem magamnak, hogy állandóan engem froclizzon, maga szemtelen!

BORJÚS Miért mondják a Bargárra, hogy szarszagulábú?

NYÉKI Maga nem tudja? Tényleg nem tudja? Nahát!

(Sokáig nevetnek. Bargár mozdulatlanul ül, azután feláll, lép kettőt, és anélkül, hogy felemelné a kezét, elvágódik a kövön. Valamennyien felugranak.)

KLINSZKI Emberek, a Bargár elájult.

BARGÁR Víz... víz... vizet...

PÉCSVÁRADI Hozzon neki valaki vizet.

NYÉKI Hozzál te.

PÉCSVÁRADI No, arra várhat... a vén tróger.

BORJÚS Menjen már, Karcsi, az ég szerelmére!

NYÉKI Hát jó. Hozok.

(Teliengedi a bögréjét a falcsapnál.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(elállja az útját)* Öntse ki azt a vizet, de azonnal!

NYÉKI *(nem érti)* Hogy tetszik mondani?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem kell víz. A Bargárnak nem.

NYÉKI Kérte...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Na és?

BORJÚS Meg fog halni.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Na és?

BORJÚS De ez...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Na és!!!

(Állnak, minden tekintet Nyékire mered.)

NYÉKI (*mintha maga sem érti, miért szánja rá magát olyan nehezen a válaszra*) Engem maga nem érdekel, vegye tudomásul...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Az más. Ha magát nem... Az más. A saját felelősségére, Nyéki Karcsi... az más, persze...

NYÉKI (*indul, de megtorpan*) Mit akar?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Szomjas, Karcsi? Akkor meg miért nem iszik?

NYÉKI (*tovább tétovázik*) Igaz is... teljesen igaza van. Még megmelegszik.

(*Iszik.*)

PÉCSVÁRADI (*bizonytalanul*) Megmondaná nekünk, Teréz...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem mondanám meg.

PÉCSVÁRADI (*a fejéhez kap*) Szent ég! Nekem már régen haza... kellett volna...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*arcán a percek óta rádermedt mosollyal*) Hát akkor miért nem megy? Ki tartja vissza?

PÉCSVÁRADI Megyek, máris megyek. Azaz... még valamit el kell intézнем... valamit...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Valamit? Szóval, valamit.

BORJÚS Már mióta fekszik mozdulatlanul... a földön... valaki segíthetne neki... valami...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*gúnyosan*) Nincs még itt valaki... valaki, rajtunk kívül?

KLINSZKI Ne ökörködjének! Majd én...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Csak bátran, aranyom. Ha már egy lovag sincs közöttünk. Segítse fel a derék Bargárt. Megérdemli, jó ember az *Emil*.

KLINSZKI (*visszahőköl*) Emil?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Miért? Nem így hívták?

KLINSZKI Igen, mintha... de hogy a Bargárt...!

BORJÚS Telefonálni kéne orvosért! *(Mivel senki sem mozdul, maga indulna el, de Schmeikálné elébe perdül.)*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Egy pillanat. Előbb nekem kell egy fontos telefont elintéznem.

BORJÚS De hát addig...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem érdekel...

BORJÚS Sürgős... *(Félretolná a Schmeikálnét, de az erősebbnek bizonyul, őt penderríti a pulthoz.)*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ha annyira sürgős, vezettesse be a bódéjába a telefont.

KLINSZKI *(Borjús védelmére akar kelni)* Né' má' a naccságát!

BORJÚS Biztosan randevút beszél meg a vén kurva!

PÉCSVÁRADI Vénnek éppen nem vén. Kurvának meg, sajnos...

NYÉKI *(megbántott férfiónérzettel)* Vajon, miért parancsolgat ez itt?

PÉCSVÁRADI Kérdezd meg tőle, Karcsikám!

NYÉKI *(feltalálja magát, vagy a megoldást)* Addig talán a kazettákat...

PÉCSVÁRADI Oké! Válogassunk!

(A két férfi elvonul „válogatni”.)

BORJÚS *(tanácstalanul mered a földön fekvő testre)* Te, ez a Bargár...

KLINSZKI Az apja biológiatanár volt. Folyton ezt hajtogatja a nyomorult. Annak a tanítóföldjét kellett gyermekkorában a Bargárnak...

BORJÚS Nem fog fölfázni?

KLINSZKI *(a szokásos durva felröhögéssel)* Csak oda ne süljön a segge a betonhoz!

BORJÚS Te, én sajnálom...

KLINSZKI Na és? Mit számít? Tudod te egyáltalán, hogy kicsoda? Hogy ki az istenpicsája ez a Bargár? Hogy mit senderkedik itt? Azt hiszed, szük-

sége van arra a pár forintra, amit itt megkeres? És ha máshonnan pénz-
zelik?

(A férfiak hangoskodva visszatérnek. Túlontúl is hangosak.)

PÉCSVÁRADI Oké? Hétféjére itt az áru. Megbeszéltek?

NYÉKI Első osztályú lesz. Majd meglátod.

BORJÚS Micsoda? Mi lesz első osztályú?

NYÉKI A kiszolgálás, aranyom. Mit adhatok? Magamat ajánlhatom elsősor-
ban... nem bánja meg, első osztályú árut kap. Erős, alig strapált,
kopásbiztos, sőt, Tecuska, magának még ki is lehet próbálni... akár
nem is egyszer, ha ilyen bizalmatlan...

(Özvegy Schmeikálné visszajön a telefontól.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Bargár meghalt.

NYÉKI Hehe. Ezt biztosan az ujjából szopta.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Szopni maga szokta az apukája bögyörőjét, ott, fiacskám,
a pártirodán.

NYÉKI *(arcába szökik a vér)* Ez már azután... végképp...

PÉCSVÁRADI Egészen biztos?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Tuti. Már javában rohad. Nem érzi?

(Borjús kiejti kezéből a kispárnát, amit éppen szorongat.)

BORJÚS Jaj!

NYÉKI Ha valóban így van...

PÉCSVÁRADI Be kéne jelenteni... *(Indulna, de Schmeikálné eléje áll.)* Talán...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Megtörtént.

KLINSZKI Aha. És hova?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ahova köll, aranyom.

KLINSZKI Ühüm.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ne tessék itt ühümözni, értettük? Nem vagyok elég vicces hangulatban.

KLINSZKI Aha.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem értette, hogy elég?

PÉCSVÁRADI Na, én talán elindulok végre...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ „Na, én talán elindulok végre...” (*Félreáll, Pécsváradi elindul.*) Hová ilyen sürgősen, Pécsváradi úr? Elmenne, éppen most? És a rendőrség?

PÉCSVÁRADI (*megtorpan*) Mit akar a rendőrséggel?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Én semmit. Jön az magától is. Ilyenkor jön.

KLINSZKI Jön az máskor is. (*Legyint, folytatja a pakolászást.*)

PÉCSVÁRADI Az nem tartozik ide.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Szóval, senki nem mehet el innen... most már...

PÉCSVÁRADI Na ne! Egy fontos üzleti ügyben nekem pillanatokon belül...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Szóval, mégis igaz, amit a Bargár...

PÉCSVÁRADI És ha igaz?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ez a Bargár honnan tudott mindenről?

PÉCSVÁRADI Kérdezze meg tőle.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Bargár halott.

PÉCSVÁRADI (*elveszíti a türelmét, ordít*) Támassza föl! Na, mire vár? Vagy veresse ki belőle! Magának olyan jók az összeköttetései...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*dermesztő hidegséggel*) Honnan tud az én összeköttetéseimről?

PÉCSVÁRADI Én nem tudok. Én nem mondtam...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Mondta.

PÉCSVÁRADI Már engedelmet, csak tudom, hogy mit mondok.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(Nyéki felé fordul, hangneme parancsoló)* Mondta?

NYÉKI Én nem hallottam. Ezeket a francos karburátorokat éppen...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(Borjús felé fordul, aki igyekszik elkerülni a pillantását)*
Mondta?

BORJÚS Azt sem tudom, miről van szó.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(pár fenyegető lépést tesz Klinszki felé)* Mondta?

KLINSZKI Persze, hogy mondta. Hallottam, hogy mondta.

PÉCSVÁRADI Mit mondtam én, te szemét?

KLINSZKI *(méltósággal és gúnnyal)* Ne tegezzen! Megértette, Pécsváradi Lacika?

PÉCSVÁRADI Nem értem, mire megy ki a játék...

(Schmeikálné a kör közepére áll, szinte suttog.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Valaki megmérgezte a Bargárt.

BORJÚS *(őszinte elképedéssel)* Micsoda? Maga nincs észnél.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Bargárnak meg kellett halnia.

BORJÚS *(még őszintébb elképedéssel)* Ez olyan, mint a krimi...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Olyan, de nem olyan egyszerű. Nem bizony, aranyoskám, nem bizony. Cián? Patkányirtó? A fenét! *(Körbe hordozza a felemelt mutatóujját.)* Ó, másként mennek itt a dolgok... nagyban, aranyoskám, nagybani dolgok ezek már...

BORJÚS Nem értem.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Jelentkezzen, aki érti!

KLINSZKI Most mit nagyképüsködik?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nyugalom, nyugalom, szívem! Nem fejeztem be. Szóval, itt van ez a Bargár-ügy. Adva van egy jóra való, szarszagúlábú balek. Kiáll a kis motyójával a piacra, eladogat ezt-azt, árul...

NYÉKI De megfigyelte!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Megfigyeltem. Na és? Ott tartottam, hogy árul. Nincs felesége, nincs gyereke, nincs senkije az égvilágon.

KLINSZKI Minek él az ilyen?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Erről van szó. Mindek él egy ilyen féreg? Nincs nője se. Vagy már nem tud, vagy már a pénzt sajnálja érte.

NYÉKI *(növekvő dühvel)* Mi közük hozzá!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(gúnyos elégtétellel húzza el a száját)* Hát nem olyanok vagyunk, mint egy nagy család? Tudnunk kell egymásról. Kérdezem ismét: mi öröme van egy ilyen madárnak az életben? Semmi. Hangsúlyozom, semmi.

PÉCSVÁRADI Hova akar kilyukadni?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Türelem, galambocskáim, türelem! Hol is tartottam? Na, szóval, nincs az égvilágon semmi öröme a szegény jó Bargárnak. Csak árul, csak gúnyolják, mert maguk gúnyolták a szarszagú lába miatt. Nem így volt?

BORJÚS *(vigasztalanul)* Még mindig nem tudom, miért szarszagú a Bargár...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Most nem erről van szó. Hanem arról, hogy Bargár elkezd hintőporokat vásárolni Klinszki Vilmától. *(Teátrálisan fordul Klinszki felé.)* Mennyibe is kerül egy doboz por, aranyoskám?

KLINSZKI *(elfordul, mintha nem érdekelné)* Mondtam már, hogy nem árulok hintőport...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ejnye...! Bejnye...! Lehet, hogy tévednék?

PÉCSVÁRADI Mit molesztálja azt a lányt?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nó molesztíren! Ha nem árult port, akkor nem árult.

BORJÚS *(egyre ólmosodó értetlenséggel)* Nem értem. Mi köze a Klinszki Vilma Scholl-lábhintőporának a Bargár...

NYÉKI (*belekarol a nőbe, aki ki akar szabadulni a karolásból*) Jöjjön, Tecuska, majd én megmagyarázom.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Helyes. Helyes, Nyéki Karcsi, nagyon helyes. Menjen, Teca!

BORJÚS Hova menjek?

NYÉKI (*vigyorog Schmeikálné felé*) Velem a raktárba... a dolog bizalmas...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*taszít egyet Borjúson*) Meglehetősen bizalmas... csak menjen kedvesem, ne féljen semmitől...

BORJÚS Nem lehetne *netalán* itt?

NYÉKI Itt, Tecuska? Higgye már el, kérem...

BORJÚS Hát jó. De siessünk, mert a rendőrség...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Karcsi, ugye megértett?

NYÉKI (*bizlmaskodó somolygással*) Természetesen.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ De biztosan megértett, Nyéki Karcsi?

NYÉKI (*bizlmaskodóbb somolygással*) A legteljesebb mértékben.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Rendben. Számítok magára.

NYÉKI (*bizalmas mosollyal*) Köszönöm... Teréz.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*mézzel az ajkain*) Karcsi... És... van egy-két kuncaftom... irodalmi berkekben... ha esetleg egyszer az eposz elkészül... az apjáról... tudja, *baszta a nőket a pártirodában*... nem rossz sor, de nem ám... de még milyen jó sor... a pártirodában a nőket... erős, szellemes... lehetséges volna... azt hiszem...

NYÉKI Köszönöm, Teréz.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Na, jó. Menjenek már!

BORJÚS (*valami derengeni kezd az agyában*) De mégse! A raktárba... oda nem.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem értem ezt a Zsuzsit. Egy ilyen okos és tehetséges lány...

BORJÚS Hagyja békén a húgomat!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ki bántja a maga húgát? *(Csaknem kedves mosollyal.)* Csak azt akarom mondani, nem értem, hogyan keveredhetett abba a dologba... *tudjátok*, na... *segítsetek* már ki... ejnye, nem jön a számra...

BORJÚS *(lehajtja a fejét)* Gyerünk, Karcsi!

NYÉKI Köszönöm, Teréz!

KLINSZKI *(belekurjant a levegőbe)* Lakáj! Egy pondró...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Mondott valamit, vagy...

PÉCSVÁRADI Ön remek színész, ami azt illeti...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Köszönöm. Az ember igyekszik.

PÉCSVÁRADI *(kissé kakaskodva)* És még szép is, ráadásul.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ne fáradjon. Erről a vonatról már lekésett.

PÉCSVÁRADI Komolyan gondoltam.

KLINSZKI *(önkéntelenül, mint aki tud valamit)* Komolyan gondolta.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Valóban? Annál szomorúbb.

(Hallgatnak. Klinszki váratlanul Schmeikálné elé ugrik.)

KLINSZKI Mikor jött rá?

PÉCSVÁRADI *(megpróbálja elrángatni onnan, de az nem hagyja magát.)* Megőrültél?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Hagyja! Magunk között vagyunk.

KLINSZKI Szóval, mikor?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Mire angyalom? Mire jöttem rá mikor?

KLINSZKI Na, nekem ebből elég! *(Megfordul, hogy visszamenjen a bódéjába.)*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem lenne jó, ha elmennél, aranyoskám. Nem lenne értelme. Beszéljük meg inkább...

KLINSZKI A kurva anyáddal szórakozzál! Értetted?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Felnőtt emberek vagyunk... talán szót értünk. Lehet?

PÉCSVÁRADI Azt hiszi, hogy most a kezében vagyunk?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ó, kis pont vagyok én ebben az ügyben. Nem igaz, László?

KLINSZKI Mit akar tőle? Na, mit akar? Meg akarja baszatni magát vele, mi? Régóta tudom. Rajta! Mire vár?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Megint többet ittál a kelleténél, drágám.

KLINSZKI *(mint akinek a gyenge pontjára tapintottak)* Mi közöd hozzá! Van valami közöd hozzá? Semmi közöd nincs. Szemét vagy. Annyi.

PÉCSVÁRADI *(kényszeredetten poénkodik)* A végén még hajba kapnak a hölgyek...

KLINSZKI Megölöm ezt a ringyót.

PÉCSVÁRADI *(elbődül, mintha az előbb nem ő heherészett volna)* Kuss!

KLINSZKI Tessék?

PÉCSVÁRADI Jól hallottad! Kuss! Fogd be a részeg pofádat!

KLINSZKI Nem beszélhetsz így velem. Pont velem...

PÉCSVÁRADI Mi közöm hozzád?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(feltámad az érdeklődése, vagy csak úgy tesz)* Én is ezt akartam kérdezni éppen.

PÉCSVÁRADI Semmi. Ezzel még ízélni sem lehet. Be van pókhálósodva a pinája. Nem szereti a...

KLINSZKI Na, mit nem szeretek? Na, mit nem?

PÉCSVÁRADI Azt nem szereted... A faszt... Azt.

KLINSZKI *(elerőtlenedve)* Ne, ezt ne... Erről nem...

PÉCSVÁRADI *(diadalmasan ugrabugrál)* Nem szereti. Tudja, mióta nem szereti?
Óriási történet. Mondhatom, óriási...

KLINSZKI Elhallgass! Ez előtt a...

PÉCSVÁRADI Hallott már ilyet? Egy fakanállal... egy fakanállal...

KLINSZKI *(könyörög)* Nem! Nem akarom!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(összenevet Pécsváradival)* Mi van a fakanállal?

PÉCSVÁRADI A mángorlóban, ugye, Vilma?

KLINSZKI *(megpróbálja megütni a férfit, de az lefogja a kezét)* Undorodom tőled...

PÉCSVÁRADI Nézd, milyen erőben van a kis pulyka! Mérgező pulyka, rút, rút, rút!
Szóval... *(Klinszki kiszabadult keze az arcát találja el, ezen felháborodik.)* Na, állj le most már cicám az ütögetősdivel...

KLINSZKI *(félíg zokogva, félíg dührohamban)* Kuss! Nem érted, hogy kuss!

PÉCSVÁRADI Földugták neki a fakanalat... jó mélyre...

KLINSZKI Hazudsz!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Honnan tudja?

PÉCSVÁRADI Ő mesélte, hogy amikor ott mosott... azt sem tudta, mi történik vele... még nem volt tizenkét éves...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(váratlanul elkomorodik)* Megható történet. De mi közöm hozzá?

PÉCSVÁRADI Mé? Nekem mi közöm ehhez? *(Fejével Klinszki felé mutat.)*

KLINSZKI Most egyszerre elfelejtetted... *(Csöndesedik, sír...)*

PÉCSVÁRADI Mit felejtettem el...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Fáraszt a családi vitájuk. *(Az eget nézi.)* Úgy látom, eső lesz...

PÉCSVÁRADI Megértem, hogy fárasztja. Maga művelt asszony. Ez meg... ez a Klinszki még soha nem járt... színházban.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*tettetett érdeklődéssel, félig nevetve*) Nem mondja.

PÉCSVÁRADI De mondom. Csak nem képzeli, hogy nekem viszonyom... pont egy ilyennel?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Az ember, ugye, lakva ismeri meg...

PÉCSVÁRADI Lakott volna vele egy percre is... a házat fölveti a kosz...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ No, nem... Én ezt nem hiszem el.

PÉCSVÁRADI Úgy, úgy, bizony, hogy úgy. Meg zsugori is a drágám. Csak szipkára keres. Arra nem zsugori. Ami marad, azt meg a matracába varrja bele.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*megcsóválja a fejét*) Ejnye, maga tréfál.

PÉCSVÁRADI Halálosan komoly. Higgyen nekem!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ És ha hiszek? Akkor mi lesz... vele?

PÉCSVÁRADI Ő nem számít. Ő nyeli tovább a port... egyedül.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*jóváhagyólag hunyorít egyet*) Úgy hiszem, mindent megbeszéltünk.

KLINSZKI (*magában beszél*) Sajnálom, hogy nem jártam operába, mint ez.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Említettem talán, fáraszt ez a családi perpatvar. Elég lesz ebből.

KLINSZKI (*gyűlölettel emeli felé az arcát*) Nem vetted észre, hogy te kellesz neki?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Kinek?

KLINSZKI Ennek a stricinek. Állandóan rajtad jár az esze. Teljesen odavan érted.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*Pécsváradi felé fordul*) Valóban így van?

KLINSZKI Kérdezze meg tőle.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Tőle kérdeztem... ha nem dumálnál bele állandóan mindenbe. Így van?

PÉCSVÁRADI Lekéstem azt a kurva üzletet... Maguk miatt...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Kérdeztem valamit...

PÉCSVÁRADI *(teljesen bepörögve)* Mit képzelsz? Köteles vagyok válaszolni a kérdéseire? Kicsoda maga? Öntelt, buta tyúk.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Érttem. Hát jó, akkor mindent megbeszéltünk.

(Hátat fordít, vesztére. Kliszki felragad egy vasrudat a földről, és feléje indul.)

KLINSZKI Még nem. Látod, mi ez? Úgy hívják a magunkfajta prolik, hogy pajzsos. Igen hasznos hangszer, ha ez ember be akarja törni valaki koponyáját... tudod? És én most be fogom törni azt a rohadt fejedet. Kész. *(Schmeikálné futni kezd előle, Kliszki tántorogva utána ered.)* Hiába menekülsz, most az egyszer nem fogod megúszni! Állj meg, te szemét...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Legyen esze! László, legalább magának legyen esze! Maga józan, nem? Tudja mi lesz ennek a következménye? Ne súlyosbítsák a helyzetüket! Hé, fogja már le ezt az örültet! A végén tényleg... úr isten, teljesen megőrült... nem hallja? Segítség!

(Pécsváradi egyetlen ökölcsapással leüti Klinszkit.)

PÉCSVÁRADI Hm... Most mi van? Azt mondja meg!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Az van, hogy majdnem megölt.

PÉCSVÁRADI Nem azt kérdeztem. Azt mondja meg, hogy mi van?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Még mindig alig kapok levegőt.

PÉCSVÁRADI Még mindig nem? Nem számít. *(Felemeli a hangját.)* Azt mondja meg végre, hogy mi van?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Bajban vannak, barátocskám. Nagy bajban.

PÉCSVÁRADI És maga? Maga mi hasznot húz ebből?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Én? Én... semmit.

PÉCSVÁRADI Ne etessen! Megszerzi a Bargár cuccait, mi? Meg még kéne a miénk is.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nevetséges.

PÉCSVÁRADI Vagy már régen a magáé az is? Nem? Ahogy meglehet, hogy itt minden már régen a magáé...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nagyon szellemes. Ha... ha...

PÉCSVÁRADI Egyáltalán nem akart szellemes lenni. Azt hiszi, nem tudom?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Na, mi az, amit *nemtud*, nagyokos?

PÉCSVÁRADI (*csak suttogva meri kimondani, de még az előtt is körülnéz*) Hogy itt senki sem önálló?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Hanem? Hanem?

PÉCSVÁRADI Mindenki tejel valakinek. Mi csak a kirakat vagyunk. (*Hevesen gesztikulál.*) A nagy halak a *ködben* úszkálnak, jó messze, hátul, ahol biztonságos. A balhékat persze mi visszük el. Azért élünk kicsivel jobban... lehet, hogy nem is élünk... egyáltalán...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ (*mintha a férfi homlokára csapna a tenyerével, de nem érinti meg*) Ezzel a fantáziával igazán többre vihette volna.

PÉCSVÁRADI Csak nem hiszi, hogy bármit is rám tud bizonyítani?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ugyan, ki akar bármit is magukra bizonyítani? Csak, ugye... (*elhalkul*) így, hogy én is benne vagyok immár a dolgokban... más a felállás, nyilván... ugye...

PÉCSVÁRADI (*megütközve*) Csak nem zsarolni akar?

KLINSZKI (*a földről*) Hagytad volna agyonütni...

PÉCSVÁRADI Hülye. Szóval, Schmeikálné, hogy képzeled a dolgot?

(*Borjús jön, zilált a haja, zavarodottság van benne.*)

BORJÚS Maguk meg min vitatkoznak? És hol van a rendőrség?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Majd jönnek, időben. Tud már... mindent?

BORJÚS (*véres gúnnyal, talán öngúnnyal*) Ó, hogyne. Köszönöm, Teréz.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Hol hagyta a Nyéki Karcsit?

BORJÚS   Az elébb telefonált... azután elrohant valahova...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(idegesen felcsattan)* Mit csinált? Telefonált? Elrohant?

PÉCSVÁRADI Hová rohant?

BORJÚS   *Valahová... (Visszatér a régi értetlensége.)* Mitől ilyen izgatottak?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Annak látszunk? Pedig nyugodtak vagyunk. *(Negédes érdeklődéssel.)* Remélem, jól esett a *magyarázat* a raktárban...

BORJÚS   Szégyellje magát... törbe csaltak...

KLINSZKI   Tudod, más hogy örülne, ha törbe csálnák, igaz? *(Feltápáskodik, Borjús segít neki.)*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Ne célozgasson itt, megértette?

BORJÚS *(elengedi Klinszkit)* Nem értem... mintha nem történt volna semmi... különös...

KLINSZKI   Miért, történt?

BORJÚS   Azt hiszem... a Bargár... szóval, nem?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(angyali mosollyal)* Mondja, Teca, miért nézik magát annyian cigánynak?

BORJÚS   Nem tudom. Talán a hajam...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Nagyon zavarja?

BORJÚS   Eléggé.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   No, meg a foglalkozása is... már ne haragudjék, ez a *toll-hagyaté-k-ágynemű*... ez olyan cigányos.

BORJÚS *(valamit megszimatol)* Most meg mit akar?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Azt, hogy ne hordd olyan magasan az orrodát, mert beleesik az eső.

BORJÚS   Én? Hogy képzeli? Még hogy én...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   *Te... sánta... cigány... kurva...*

BORJÚS Mit mondott?

PÉCSVÁRADI *(rárípakodik a nőre)* Nem hallottad? Ne játszd meg itten magadat!

BORJÚS Milyen jogon tegez?

PÉCSVÁRADI Majd megtudod... azt is.

BORJÚS *(homályos félelemmel)* Mit művelnek maguk velem?

KLINSZKI *(elhúzódik Borjústól)* Na, ne nyarvogj! Aki egyszer beszállt ebbe a buliba, aranyoskám...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nyugodj meg! Nagyon fontos munka az, amit te végzel. *Társadalmilag hasznos.* Ezt bárki igazolhatja. Nem így van?

BORJÚS Mi bajuk velem?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Semmi. Ellenkezőleg. Úgy gondoltuk, hogy te vennéd át a Bargár szaki portékáját.

BORJÚS *(egyre zavarosabbnak látja a dolgokat)* Én? De miért éppen én?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Lásd, hogy semmi bajunk nincs veled.

BORJÚS *(meginog, most épp hisz nekik)* Nekem nincs annyi pénzem.

PÉCSVÁRADI Kapsz kölcsön tőlünk, jó kamatra. Ne aggódj!

BORJÚS *(ismételt önérzettel)* Megmondtam már, hogy ne tegezzen!

PÉCSVÁRADI Oké. Nem erőszak a disznótor.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Majd csak megegyezünk valahogy, nem kell izgulnia *senkinek*.

BORJÚS Nem kellene a Bargár vackai. Nem hallották? *(Megborzong.)* Még ki se hült...

KLINSZKI Majd kihül, ne félj! Jobb, ha nem makacsodsz.

BORJÚS De én nem értek azokhoz a micsodákhoz.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ No és? Megtanulod. Csak eladni kell őket. Azt meg tudsz, nem? Benne van a véredben.

BORJÚS *(összerándul)* Megint kezdi? Hát nem tudnak a bőrükben megmaradni?

(Nem kap választ. Nyéki jön vissza, jókedvű, majd kicsattan.)

NYÉKI Ó, hát még mindenki, mindig, itt? Micsoda szerencse!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Maga merre kószált, Karcsi?

NYÉKI Lángosért ugrottam el, kezét csókolom.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Lángosért...

NYÉKI Ja. Lángosért.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Milyen lángosért?

NYÉKI Foghagymás lángosért.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Foghagymás lángosért...

NYÉKI Foghagymás lángosért. Jót tesz a beleknek.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ A beleknek...

NYÉKI Ahogy mondja. A beleknek.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Lángosért volt... most.

NYÉKI *(elneveti magát)* Most. Lángosért. Külön süttettem kettőt a lángososnál. Régi haverom a... Polgárdi...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(meglepődve)* Ki az a Polgárdi?

NYÉKI Mondom, a lángosos. Gyermekkori haverom. Polgárdi.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ennyire szereti?

NYÉKI A Polgárdit... *(Rötyög a saját rossz poénján.)*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ A lángost, Nyéki, a lángost.

NYÉKI A fenét. Kimondottan utálok.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Akkor... minek a lángos magának?

NYÉKI *(változatlan jókedvvel)* Nem nekem kell. A Bargár úrnak. Ő kért meg az előbb, hogy szerezzek neki foghagymás lángost.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Bargár halott.

NYÉKI Jobbat mondok. Bargár él.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ezt honnan veszi?

(Nyéki lassan, megfontoltan körbejár, mindenkinek belenéz az arcába, mielőtt válaszolna. A válasz mindüknek szól.)

NYÉKI Telefonáltam. Telefonáltam, özvegy Schmeikálné. Jól értett? Ha megkérném, odatenné ezt a két lángost a Bargár úr pultjára?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem értem. Mit mondott?

NYÉKI Elmondom lassabban. Bargár él. *Telefonáltam.* Ezt a két lángost megtegye oda a Bargár úr pultjára. *Megkérem, Schmeikálné!*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(undorral)* Nem nyúlok a büdös lángosához.

NYÉKI Oh, pardon. Semmi probléma. Akkor majd én. Odaadom én. Természetesen.

BORJÚS *(bámul)* Maga, Karcsi?

NYÉKI Én hát. Miért, azt gondolják, hogy én nem?

PÉCSVÁRADI *(rávágja)* Nem gondoljuk.

NYÉKI Mit nem gondoltok?

PÉCSVÁRADI *(összezavarodik)* Semmit se... gondolunk.

(Tanácstalan csend üli meg a piacot. Klinszki meghúzza a laposüveget, bátorságot meríteni, és merit.)

KLINSZKI De hát a Bargár...

NYÉKI *(kedélyesen)* Mi van a Bargárral?

BORJÚS A lángos...

NYÉKI *(kedélyesen)* Mi van a lángossal?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Hát az a baj, Nyéki Karcsi, hogy a Bargár – bármit is mond – halott.

NYÉKI Ez, sajnos, idejétmúlt nézet, Teréz. Eddig valóban úgy *tetszhetett*, hogy Bargár Emil halott. Hangsúlyozom, eddig. De most megváltozott minden.

KLINSZKI Mi az a minden? Halott, vagy nem halott a Bargár?

NYÉKI A dolog nem ilyen egyszerű. A dolog arról szól... na, jöjjenek közelebb egy kicsit... *(Fontoskodva sutyorog.)* Szóval, nekem fölhatalmazásom van a Bargár föltámasztására.

PÉCSVÁRADI Na, ne...

NYÉKI Pedig így van. A Bargár föl lesz támasztva. Megértettük?

KLINSZKI Mi maga?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Pontosítsunk! Ki maga?

NYÉKI *(széles mosollyal)* De hát fontos ez most? Nem fontos. Kész.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Akkor, lásson munkához, Karcsi!

NYÉKI Oké. Álljanak hátrébb! És maradjanak csöndben! Megértettük?

BORJÚS Csönd lesz. Juj, de izgulok! Csönd lesz, csönd...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem kell úgy berezeln, aranyom!

NYÉKI Kérem, koncentráljanak! *(Mindkét kezét fölemeli és széttárja az ég felé.)* Bargár...

BORJÚS Én az ilyesmitől bepisilek...

(Lehullanak a kezei, ordít.)

NYÉKI Fogja már be, Borjús, a szentségét! Olyan nehéz ezt megérteni?

BARGÁR Jó, jó. Nem kell a durváskodás. Elég, ha emlékeztet.

NYÉKI Figyelem, figyelem! *(Hirtelen zavarba jön, a fejét vakarja.)* Izé... no... hogy is van... Bargár Emil! Kelj fel és járj!

(Néma csönd. Bargár megmozdul, lassan feltápáskodik, hunyorog, komótosan elcsozog a bódéja irányába.)

KLINSZKI *(ámulattal)* És felkel...

BORJÚS *(bámulattal)* ...és jár.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Csoda történt! Testvéreim, térdeljünk le, csoda történt!

NYÉKI Marhaság! Nem kell ez az ókeresztény duma.

BORJÚS De hát a Bargár feltámadt!

NYÉKI Na és? Akkor mi van? Bargár sporttársat feltámasztottuk. Kész. Ne többet róla.

PÉCSVÁRADI Bargár! Hát szóljon már valamit... hozzánk... ha már feltámadt...

BARGÁR *(elvörösödve a méregtől)* Szégyelljék magukat!

BORJÚS *(rajongással)* Ő az! Rögtön megismertem. Ő az. Az igazi Bargár.

NYÉKI Hát persze. Miért ne volna az igazi Bargár? Van hamis Bargár is?

KLINSZKI Milyen kecsesen jár fel s alá...

PÉCSVÁRADI Talán még lát is...

BARGÁR Kikérem magamnak! Én kérem, már megmondtam, hogy nem látok. Teljesen megvakultam.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Feladat, Nyéki Karcsi, feladat. Ha már föltámasztotta...

BARGÁR Hagyják már ezt a feltámasztási históriát! Mit hülyéskednek mindig velem?

PÉCSVÁRADI Bargár! Maga teljesen meg volt halva. Persze, nem is tudja, mi?

BARGÁR Hülyének néznek? Kicsit elszunnyadtam.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Befejezhetném, amit elkezdtem? Ha megengedik...

NYÉKI Talán... megengedjük. Mit akar mondani, szépséges Terézünk?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ha olyan nagy csodatévő, adja vissza a Bargár látását!

NYÉKI Semmi probléma. *(Hirtelen meggondolja magát.)* Csak erre nekem nincs, sajnos...

PÉCSVÁRADI Mid nincs?

NYÉKI *Felhatalmazásom.* De, hátha nem lesz baj belőle.

BORJÚS Tényleg látni fog a Bargár?

KLINSZKI Ez lehetetlen. Ez istenkísértés...

BARGÁR Nem értem. Még mindig nem unják?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ne szóljon már bele mindenbe! Látni fog, nem világos?
Nagyszabású kísérlet része lesz, ember!

BARGÁR Énvelem semmiféle kísérletet ne csináljanak! *Világos?* Mi vagyok én,
fehér egér?

PÉCSVÁRADI (*heherészve csapja le a labdát*) Patkány, Bargár, vén kis patkány...

BARGÁR Maga fogja be a pofáját! Értette? Tudja meg, ha ismét látni fogok...

NYÉKI Márpedig látni fog, állítom...

BARGÁR ...akkor az első dolgom az lesz, hogy abba az undorító pofájába vá-
gok.

PÉCSVÁRADI No, azt megnézem. Gyorsan csináld látóvá az öreget, Karcsikám!

NYÉKI Békesség! Azt mondom, békesség! Bargár, ígérje meg, hogy nem
kardoskodik Pécsváradival!

BARGÁR (*magából kikelve*) Semmit sem ígérek. Ez az ember engem állandóan ba-
szogat.

PÉCSVÁRADI Tudja, ki foglalkozik magával? Vén hülye.

KLINSZKI (*teljes izgalomban*) Ne fecsegenek annyit! Tessék, Nyéki Karcsi, mind itt
vagyunk, várjuk a produkciót.

NYÉKI Bargár! Jöjjön ide!

BARGÁR Menjen a francba! Maga nekem nem parancsol. Megértette? Paranc-
solgasson...

NYÉKI Helyes. Akkor maradjon ott. De figyeljen rám. Mostantól kezdve lát.
Láss, Bargár! Megértett? Maga lát.

BARGÁR (*egykedvűen megvonja a vállát*) Látok.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Fogadjunk, hogy nem lát! Mitől látna?

BORJÚS (*visít a gyönyörűségtől*) Lát. Látom, hogy lát...

NYÉKI Bizonyítsa be, hogy lát.

BARGÁR Hogy bizonyítsam be? Ha látok, akkor látok. Ilyen egyszerű.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Biztos, hogy nem lát.

BORJÚS Milyen ruha van rajtam?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Az nem jó. Arra emlékezhet.

NYÉKI Tehát, nem hisznek nekem? Rendben van. Rejtőzzenek el! Akárhová.
És Bargár úr meg fogja keresni önöket.

BARGÁR (*zavartan*) Ne csináljunk istenből bohócot!

NYÉKI Maga nem isten, Bargár, úgyhogy nyugodtan bohóckodhat egyet ve-
lünk. Nem értenek egyet velem? Bargár, hát nem örül?

BARGÁR Minek örülnék?

NYÉKI Meg *vót* halva, föltámasztottam. Meg *vót* vakulva – visszaadtam a
szeme világát. Mit akar még, Bargár, mit akar még?

BORJÚS Hé, Bargár, forduljon el! Így nincs értelme elbújni, ha a Bargár leske-
lődik...

NYÉKI Főlözleges. Elvégre, ha Bargár nem lát, azt sem láthatja, hogy hova
bújnak. Ha meg lát – és éppen ezt akarjuk bizonyítani...

KLINSZKI Sok a szöveg! Elbújtam. Na, hol vagyok, Bargár szaki?

BARGÁR Ne mászkáljon egyik helyről a másikra! Eddig a Pécsváradi pultja
mögött bujkált, most meg a telefonfülke mögött van.

KLINSZKI Ez tényleg lát.

BARGÁR Hát persze.

NYÉKI Csöppet sem persze. Ha én föl nem támasztom...

BARGÁR Aludtam. *(Már nagyon unja a felhajtást.)* Ezt a hülye szöveget...

BORJÚS Hol vagyok, Bargár szaki, hol vagyok?

BARGÁR Erre indult, azután erre ment, hopp... *(Röhögve belemarkol Borjus halmaiba.)* Hah, itt lapul a kis cica...

BORJÚS Hé, ne tapogasson, vén szatír! Elment az esze?

BARGÁR Pardon! Csak úgy megszoktam, hogy a vak ember nem lát, és, ugye, tapogat, tapogat...gat...

BORJÚS Tudja, mit szokjon meg? Hogy kinek a csöcseit tapogassa... én nem vagyok *olyan*... markolászik itten... a vén tróger...

KLINSZKI De hol van Pécsváradi?

(Meglepődnek, megdermednek, néznek körbe, nézik egymást.)

NYÉKI Na, hol van?

KLINSZKI És hol van Schmeikálné?

NYÉKI Na, hol van?

KLINSZKI Ezek, lehet hogy együtt mentek el?

BARGÁR Együtt mentek el.

KLINSZKI Maga meg honnan tudja?

BARGÁR Láttam. Azért van szemem.

KLINSZKI És hova mentek?

BARGÁR Jó helyre, annyi szent. Ha... ha...

KLINSZKI *(gyűlölködve sziszeg)* Szarszagúlábú...

BARGÁR Primitívság, kérem. Egyáltalán, primitívság és ócskaság. Ez, kérem, egyáltalán nem válasz.

NYÉKI *(széles mosollyal)* Nem kell itt a harc. Elmentek, hát elmentek. Nem mehettek messzire, ne féljenek, hamarosan visszatérnek. Különös nap ez a mai, nemde? Máskor már mindenki elhúzza a csíkot ilyenkorra...

BARGÁR De hát, csoda történt.

NYÉKI A csodák *fentről* jönnek. Ott van megírva a mi sorsunk. Egy föltámadás? Már az is csoda maguknak? *(Csettint a levegőbe.)* A fenébe is, de jó kedvem van!

KLINSZKI Ez nem látszott egészen idáig magán.

NYÉKI Pedig az van. Táncolni akarok. Karnevált akarok...

KLINSZKI Ivott?

NYÉKI Nem érti? Jó a kedvem. Azt akarom, hogy maguk is táncoljanak. Zene indul! Jöjjön vissza, kedves Vilma, táncoljunk. *(Valóban, mintha részeg lenne, ráncigálni kezdi Klinszkit.)* Na, ne kelljen már unszolgatni!

BARGÁR Semmi kétség, megőrült.

NYÉKI Ellenkezőleg. Maga is táncoljon! Kérje fel a Borjús Tecát!

BORJÚS Engemet te ne ajánlgass, hallod-e!

BARGÁR *(érezhetően kéreti magát)* Én nem szoktam táncolni.

NYÉKI Most szokjon. Rajta, Bargár, mutassa meg, hogy milyen legény a szaros talpán...

BARGÁR Kérem, kérem... *(beletörődve legyint)* milyen unalmas fráterek maguk!

KLINSZKI Na, mi lesz, papa, gyerünk!

(Bargár Borjúshoz csoszog, pukedlizik.)

BARGÁR Tecuska, fölkerhetem egy táncra? Itt most mindenki... ugye...

BORJÚS *(nyersen fölrohög)* Szép pár leszünk, mondhatom.

BARGÁR *(nem vesz tudomást a röhögésről)* Szép ám... Csak a zene... nekem ez a zene kicsit túl modern...

NYÉKI Máris, főnök, máris. *(Lemezt cserél.)* Ez jó lesz? *(Énekel a lemez hangjaira.)* Kombiné, kombiné, csipkés kombiné, még az éjjel szétzaggatom én... Hej, az anyját, ettől nem alszik meg a melletekben a tej!

(Keringnek-forognak, ahogy a zene kívánja, meg ahogy tudnak.)

BARGÁR Tecuska, maga kitűnően táncol.

NYÉKI Hej, de bitang kedvem van! *(Fölragad néhány selyemsálat Schmeikálné pultjáról, a mellette keringő Borjús vállára alarka teríteni őket.)* Na, Tecus, kapd ezt magadra, a tied... meg ezt is még, ha köll.

BORJÚS Hagyja békén azokat, azok a Schmeikálné cuccai.

NYÉKI Na és? Akkor magácska, Vilma? *(Egy sálat Klinszki fejére teker, aki túri.)* Né, milyen szép keleti babát csinyáltuk magából!

BORJÚS *(meggondolja magát)* Nekem is! Akkor nekem is... ha neki lehet.

NYÉKI A kék selyemből dukál Borjús Tecának! A kék selyemből...

BARGÁR *(gyerekes felszabadultsággal)* Nekem is, Karcsi, nekem is...

NYÉKI Maga hímzett terítőt kap a vállára, Bargár szaki...

BORJÚS Jaj, ne ilyen gyorsan, szédülök!

NYÉKI Gyorsabban, gyorsabban! Rúgjuk szét ezt a kurva világot! *(Belerúg Pécsváradi pultjába.)*

KLINSZKI Ez épp a Pécsváradi pultja volt...

NYÉKI Na és? Nézzen csak ide! *(Felragad egy képmagnót.)*

BARGÁR Azt a képmagnót hagyja! Az nagyon drága!

NYÉKI Nekem itt semmi sem drága. Megértették? *(A szerkezetet bevágja a bódé mélyébe. Körülnéz, aztán szétrúgja a földre pakolt kazettás do-*

bozt.) Látták, hogy repültek szét a kazettái? A kilencvenesek? Tud még akkorát rúgni valaki közöttünk, mint a Nyéki Karcsi?

BORJÚS Muszáj mindent tönkretennie?

NYÉKI Muszáj hát! Mulatunk, vagy nem mulatunk?

BARGÁR *(rémülten veszi észre, hogy az őrjöngő Nyéki az ő pultja felé kering)* Jó, jó, de az én pultomat hagyja békén!

NYÉKI Kérése parancs. Akkor viszont rúgjon bele maga is a Pécsváradiéba. Így fair.

BARGÁR Miért?

NYÉKI Mert mulatunk, az áldóját!

BARGÁR Igaz is. Ez a Pécsváradi egy pondró. *(Belerúg a pultba.)* Egy genny.

KLINSZKI *(mint egy fúria, haja égnek áll)* Lesöpröm a polcát!

NYÉKI Ez aztán a csaj! Nem igaz, Emil?

BORJÚS De mit fognak szólni hozzá?

NYÉKI Ne féljen! Táncoljanak csak, táncoljanak!

BORJÚS Nem lesz ebből baj?

NYÉKI Amíg engem lát... *(Bargárnak.)* Söpörje le nyugodtan azt a pultot is!

BARGÁR De a Schmeikálné...

NYÉKI Mondtam már, hogy a Schmeikálné: fuccs. Hát nem értik? Konyec. Finíta komédia, vagy mi...

KLINSZKI Vége, vége, vége mindennek... hát ide nézz, így kell ezzel a pondróval elbánni... *(Tépi, szaggatja Schmeikálné kelméit.)* Széthasogatni utolsó szálig a gyönyörű lepedőit...

NYÉKI Ez az. Hát nem jó így nekünk? Vidámságban és szeretetben?

BARGÁR Én már nem bírom a tempót.

NYÉKI Csak rajta, Bargár! Az életéért táncol.

BARGÁR *(megütközve koccan a ponyvához, megáll)* Ezt meg hogy érti?

NYÉKI Sehogy. Felejtsen el! Csak tovább, tovább!

KLINSZKI Karcsi, én nem ismerek magára.

NYÉKI Én sem ismerek magamra. Haha... ha... Nem mutatna be magamnak?

BARGÁR Csuda egy jópofa ez a Nyéki Karcsi, nem?

KLINSZKI *(valahonnan, a szoknyája vagy blúza alól, előkerül a laposüveg)* Egy kupica szesz? A hatvan fokosból!

BARGÁR Jöhet! Szto gramm! Ha szabad kérnem.

BORJÚS Nem fog megártani?

BARGÁR Nekem, vagy magának? Ugyan, hagyja már abba a sápítózást, egy hajtásra! Így, így. *(Tovább adja az italt Borjúsnek, aki gondosan megtörli Bargár után az üveg száját. Ő is iszik.)*

BORJÚS *(köhög az italtól)* Mi ez? Méreg?

KLINSZKI Még fiatal vagy hozzá, édesem. De majd megszokod.

BORJÚS Ezt nem lehet megszokni.

KLINSZKI Mindent meg lehet szokni. *(Elborul a tekintete.)* Kikaparom a szemét annak a ringyónak.

BORJÚS Kinek?

NYÉKI Nos, hercegnők, mi a további program?

BARGÁR *(ravasz módon, zavartan mosolyog)* Lehet még táncolni... csak lassút inkább, szerelmeset.

NYÉKI Úgy van. Jöjjön, Vilma! No, ne féljen, akinek ilyen csodálatos teste van, mint magának...

KLINSZKI Hagyjon békén... *(Elhúzódik, aztán hirtelen mozdulattal magához rántja a férfit.)* Persze, ott egye meg a fene az egésztestet... na, szorítson, Karcsi, szorítson...

(Szorosan egymáshoz tapadva táncolnak.)

BARGÁR Ugye, nem érzi?

BORJÚS Mit nem érzek?

BARGÁR Hát... a szagomat.

BORJÚS Miféle szagát?

BARGÁR Azt... a lábszagomat.

BORJÚS Én aztat soha nem éreztem. Nem is értettem, miért... fölösleges erről beszélni... hanem, azt mondja meg, miért vagyunk mi itt, még mindig!

BARGÁR Isten útjai kifürkészhetetlenek.

BORJÚS Mi köze ehhez Istennek?

BARGÁR Csak van valami, ha én föltámadtam, meg megjött a szemem világa.

BORJÚS Akkor hát, történt valami...

BARGÁR Valami történt.

BORJÚS *(makacskodik tovább)* Mi történt?

BARGÁR Valami. Biztosan. De, hogy mi... csoda... azt tudja a fene.

KLINSZKIÓh, *(tűri, hogy Nyéki keze el-elkalandozzon a testén, a ruhája alatt)* Karcusi, mekkora ravasz maga! Még hogy én... *(A részek hangosságával.)* Képzeljék el, ez a Nyéki gyerek...

NYÉKI Vilma, csak így, mindenki előtt?

KLINSZKI Ölelj meg, na, ölelj hercegem...

(Nyéki hátra lép, Klinszki elvétí a mozdulatot, és elterül a földön.)

NYÉKI Tökrészeg.

BORJÚS Nincs rosszul?

BARGÁR Föl kéne locsolni.

BORJÚS Föl kéne emelni.

NYÉKI (*elfordul, az eget nézi*) Vihar lesz. Meglássák, vihar lesz.

BARGÁR Ne az eget nézze ilyenkor!

NYÉKI (*az eget nézi*) Csak a férgek araszolnak úgy, hogy maguk előtt túrják a földet...

BARGÁR Ez nem játék, kérem! Nem holmi öncélú filozófia.

NYÉKI (*az eget nézi*) *Baszta a nőket a pártirodában.*

BARGÁR Ezt a Schmeikálnénak mondja! Ne filozofálgassunk kérem, ebben a helyzetben...

BORJÚS Meghalt?

BARGÁR Egészen bizonyosan, Tecuka. Az ne zavarja, hogy horkol. (*Heherésszik.*) Felénk a temető mellett azért nem lakik senki, mert nem lehet a horkolástól aludni.

NYÉKI Bargár, magának van humora?

BARGÁR (*elégedetten bólogat*) Még jó, hogy van! Csak maguk engem itt elnyomnak.

BORJÚS Jaj, de viccesek! Meg kell szakadnom a röhögéstől. Inkább a Klinszkin segítenének!

NYÉKI Segíteni? Minek?

BARGÁR Maga szerint a Klinszki mit tenne a helyünkben?

BORJÚS Hogy beszélhet így? Hiszen, most támadt föl, alig egy órája.

BARGÁR Na és? Jelent az valamit? Szent lettem? (*Széttárja a karjait.*) Vagy Jézus Krisztus?

NYÉKI Na, megint kitört magából a zsidó.

BARGÁR Tudja, ki a zsidó? Megmondjam?

NYÉKI Ne zsidózzunk itt, Bargár, megértette?

BARGÁR   Maga kezdett el zsidózni. Maga mondta, hogy kibújt belőlem a zsidó...

NYÉKI   És? Zsidózás ez? *(Tanárosan emeli fel az ujját.)* A fenét zsidózás, barátom. Zsidózás akkor lenne...

BORJÚS   Legjobb, ha abbahagyják ezt a hülyeséget! Klinszkivel törődjenek! Rosszul van.

NYÉKI   Akkor lenne zsidózás...

BORJÚS   Mondom, a Klinszki...

NYÉKI   Ne szóljon bele mindenbe! Rosszul van, rosszul van. Bargár is kibírta. Sőt, a Bargár még bele is halt. Nem igaz?

BARGÁR   Ha maguk mondják! De akkor se zsidózhat, kérem, ha százszor föl-támasztott is.

NYÉKI *(megsértődik)* Most mit izélnék? Teljesen elrontották a kedvemet. Pedig nagy nap ez a mai, nagy nap, esküszöm.

BARGÁR   Szabadna megtudnunk, mitől lenne az?

NYÉKI   Mindent a maga idejében, Bargár.

BARGÁR   Nekem az a tapasztalatom, hogy semminek sincs ideje. Minden más-kor történik, mint amikor történnie kellene. Tetszenek érteni? Talán mi sem élünk akkor, amikor élnünk kellene...

BORJÚS *(nem sokat ért abból, amit Bargár összehord)* Nagyon érdekes, amit mond. És? Mi közöm hozzá? Én úgy érzem, most élek. *(Oldalt pillant, megdermed.)* És most azt érzem, hogy nagy baj lesz, mert jön a Schmeikálné.

NYÉKI   Hol?

BARGÁR   Mi van, maga is megvakult?

(Schmeikálné visszajön. Elképedve nézi a dülást, amit távolléte alatt végeztek a többi-ek.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Te jó ég! Mit csináltak a holmijaimmal? Állatok!
Melyikőjük volt? Vagy mindnyájan? Válaszoljanak!

BARGÁR *(Nyékire sandít)* Válaszoljon!

NYÉKI Ki? Én? *(Mevonja a vállát.)* Válaszoljon maga!

BARGÁR Inkább maga... mert hogy... maga, szóval...

NYÉKI Nyögje már ki, mit akar mondani, ember!

BARGÁR Maga telefonált, nem?

BORJÚS Úgy van. Na, gyerünk! Mondjon valamit! Maga!

(Nyéki megembereli magát, Schmeikálné elé áll.)

NYÉKI Mi csináltuk. Azaz, hogy én. Szóval, én elsősorban...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Akkor maga fogja megfizetni az egészet.

NYÉKI *(csibészes zavarral)* Én nem. Majd a biztosító.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Melyik biztosító? Nevetséges.

NYÉKI *(megkeményednek a vonásai)* Amelyiknek eddig is fizetett.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Túl nagy legény lett egyszerre, Nyéki Karcsi.

NYÉKI Tudja, az apám...

(Schmeikálné ettől váratlanul meghunyászkodik. A többiek összenéznek.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Tudom, tudom... de akkor most mi legyen?

NYÉKI Mi legyen, mi legyen? Rakjon rendet!

(Özv. Schmeikálné pár percig némán pakol, hajtogatja az áruit.)

BARGÁR *(zavartan, lelkifurdalással)* Csak egy kis móka volt.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Azt látom. Remek mókáik vannak.

BORJÚS Táncoltunk is. Sajnálhatja, hogy lemaradt.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Roppant sajnálom, aranyoskáim. A lelkem sajog bele.

KLINSZKI *(el is feledkeztek róla, hogy a földön fekszik)* Magyar, hajnal hasad!

BARGÁR   Magában beszél.

BORJÚS   Mit mondott? Mi van a hasával?

NYÉKI   Köszöni szépen, jól van.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   *(Bargár felé nyit)* Kihűlt a lángosa, Bargár! A foghagymás
lángosa, amit a Nyéki Karcsi...

BARGÁR   Hidegen szeretem. Úgy az igazi. Amikor megdermed rajta az olaj.
(Belehajol Schmeikálné arcába.) Olyan, mintha fülzsírt kent volna rá.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Undorító.

BARGÁR   Ugyan már! Ha iszik egy pohár vizet, kérem, nem veszi észre, hogy a
nyálát is lenyeli a vízzel együtt. De próbálja ki, hogy előbb beleköp a
pohárba, ugye, a nyálát beleengedi a pohár vízbe, és csak azután issza
meg, a köpettel együtt, kérem, amely egyébként is a gyomrába kerül-
ne. Szóval, a köpet, kérem, ahogy ott úszik a pohár tetején...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Elhányom magam, ha nem hagyja abba!

NYÉKI   Milyen érzékeny, Teréz! Remélem, Pécsváradi finomabban bánt ma-
gával.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Mi közük hozzá?

BORJÚS   Nem is érdeklí, mi történt a Klinszkivel?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Nem érdekel. Klinszkit talán érdeklí, mi történt velem?

BORJÚS *(sötéten)* Érdeklí. Nagyon is érdeklí, mit csinált Pécsváradival, amíg...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Amíg szétszórták a holmimat.

NYÉKI   Tréfa volt...

BARGÁR *(mivel Schmeikálné nem reagál, bátran kontrázik)* Ha tudjuk, hogy nincs
humorérzéke...

BORJÚS   Hol maradt Pécsváradi?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(jelentőségteljesen emeli fel a hangját)* Telefonálni ment.

(Nyéki elviharzik a telefonfülke irányába.)

BORJÚS (a beállt csöndet ártatlan érdeklődéssel töri meg) Igen? Miért telefonálnak maguk annyit?

NYÉKI Nincs a telefonfülkében!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Akkor már végzett. Nem gondolják? Lehet, hogy hazament.

NYÉKI Haza? nem hiszem, hogy hazament volna!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Miért ne mehetett volna haza? Későre jár, mindjárt itt a vihar... nincs már hulla se, mióta, ugyebár, Bargár úr feltámadott...

BARGÁR Így történt, kezét csókolom. Kérne egy lángost?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Köszönöm, inkább a saját fülzsiromat... azután meg a köpetemet...

BARGÁR Most ki tetszik forgatni itt mindent, amit mondok. Lássák, ezért nem szeretek én semmit se mondani maguknak.

NYÉKI (felcsattan) Schmeikálné...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Özvegy Schmeikálné, ha szabad kérnem...

NYÉKI Özvegy Schmeikálné, ne demoralizáljon, megértette? Amíg távol volt, addig derűsen telt az idő, olyanok voltunk, mint egy nagy család.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ A családról nekem más fogalmaim vannak.

BORJÚS Nincs is családja!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ De volt. Igen előkelő családom volt. Maguk fenékre esnének, ha elmondanám.

BARGÁR (röhög) De jöttek a kommunisták...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Jöttek. Azok jöttek...

BARGÁR (szarkazmussal) Élükön a maga urával...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem. Élükön... (Nyéki felé fordul.)

NYÉKI Hagyjuk ki a papámat a buliból, jó?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ki beszél a maga piti apukájáról?

NYÉKI Na, na!

BARGÁR Ki jött az élükön?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Hát, Malinovszkij marsall, tudtommal...

BARGÁR *(ijedten hátrál a pultjához)* Hova tettem azt az izét... na, hova is...

BORJÚS *(érdeklődéssel)* Tényleg? Volt család? Ezüst, meg porcelán, meg ilyesmi?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Főleg az ilyesmiből volt bőven, kedveském.

BORJÚS *(megérzi a gúnyt, elfutja a méreg)* Azért tartja ilyen nagyra magát! Tudja mit? Egy haszna csak volt ezeknek a kommunistáknak. Az, hogy magukat szétkergette a vakvilágba.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Magukat is, drágám, csak még nem vették észre.

BARGÁR Ne túlozzon, Teréz!

NYÉKI Mit ért ő hozzá?

BORJÚS Többet, mint gondolnád.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(lecsap)* Maguk tegeződnek?

NYÉKI Nem emlékszem rá.

BORJÚS Csak kicsúszott a számon. Véletlenül.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Véletlenül?

(Nyéki felvesz egy poharat a pultról, vizet tölt bele, Schmeikálné felé nyújtja.)

NYÉKI Schmeikálné?! Fogja ezt a pohár vizet! Köpjön bele, azután igya ki!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(elfehéredik, nem hisz a fülének)* Viccel...

NYÉKI Nem.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Miért igyam ki?

NYÉKI Mert így akarom.

BARGÁR *(ráförmed a vonakodó nőre)* Gyerünk, ne gatyázzon!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Mit parancsolgat itt maga?

NYÉKI Na, köpjön már bele!

BARGÁR Majd beleköpök én, ha nincs elég nyála a naccságos asszonynak.

(A pohár felé hajol, de Schmeikálné az arcába önti a vizet.)

BARGÁR Megvakultam.

BORJÚS Ezt már ismerjük, Bargár. Beleköpött?

BARGÁR Én? Én semmibe, kérem. Hát olyan vagyok én?

NYÉKI Ez csúnya dolog volt, Teréz. Nem gondolja?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(elfordul, odamegy Pécsváradi pultjához)* Szarok magukra.

NYÉKI Mit csinál?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Pakolok.

NYÉKI Azok nem a maga holmijai. Hagyja békén őket!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem hagyom.

NYÉKI Nem hallotta? Hagyja békén!

(Nem veszik észre, hogy a hátuk mögött megjelenik Pécsváradi. Összerezzenek a hangjára.)

PÉCSVÁRADI Hagyja csak, Teréz! Lesz, aki rendet rak maga helyett.

(Pécsváradi hátratett kézzel Nyékihez ballag, egészen közel hozzá megáll. Kakaskodva nézik egymást.)

NYÉKI Szóval, kihallgattál bennünket.

PÉCSVÁRADI Ki. Képzelve el, hogy ki.

BARGÁR *(morog)* Ez a szakmája.

PÉCSVÁRADI *(meghallja, elvigyorodik)* Ez bizony.

NYÉKI Zsaru vagy? Igen?

KLINSZKI Gutte schön!

(Pécsváradi csak most veszi észre a még mindig a földön fekvő Kliszkít.)

PÉCSVÁRADI Kelj föl! Hogy nézel ki?

(Megpróbálja felrángatni a részeg nőt a földről)

KLINSZKI Azt hiszem, elgázolt valaki.

PÉCSVÁRADI Hozd rendbe magad! Kilóg a fél csöcsöd!

KLINSZKI Hagyj engem békén! Mindenki hagyjon békén! Jó?

NYÉKI *(most ő áll Pécsváradi elé)* Én kérdeztem valamit.

PÉCSVÁRADI Ki az az én?

NYÉKI Hát én... Nyéki Karcsi.

PÉCSVÁRADI Nem hiszek a fülemnek. Te élsz? Te tényleg élsz?

NYÉKI Jó tréfáid vannak...

PÉCSVÁRADI Ez nem tréfa. *(Hallgat, megfagy a levegő.)* Az előbb mondták, hogy meghaltál.

NYÉKI *(már nem olyan nagy legény)* Ezt mondták? Kik mondták... ezt?

BORJÚS *(indul kifelé)* Na jó, én kiszállok. *(Pécsváradi elállja az útját.)*

PÉCSVÁRADI Ugyan, Tecus! Épp most akar kiszállni, amikor a java következnek?
Találkozott már élő halottal?

(Nyéki el akar szaladni, de Pécsváradi elkapja.)

PÉCSVÁRADI Épp most, te is? Hová, hová? Nem fejeztem még be.

NYÉKI Engedj el!

PÉCSVÁRADI Eszemben sincs. Azt csinállok veled, amit akarok. Megértetted?

NYÉKI Telefonáltál?

PÉCSVÁRADI Természetesen.

NYÉKI Ők mondták?

PÉCSVÁRADI Természetesen.

BORJÚS Mit mondtak?

PÉCSVÁRADI Csak annyit, hogy a Nyéki Karcsi halott.

BORJÚS *(a szokásos buta arccal)* Mi ez az esztelenség? Nem értem.

PÉCSVÁRADI Bargár, maga érti ezt?

BARGÁR Kezdem.

PÉCSVÁRADI Maga szerint a Nyéki Karcsi él?

BARGÁR *(a fejét vakarja)* Hát...

PÉCSVÁRADI És maga? Maga mit akar, Bargár? A szaros lábával? A törékeny pultjával... Az ócskaságaival... A lejárt bérletével...

BARGÁR Halott.

NYÉKI Kicsoda? Én?

BARGÁR *(elszántan menti az irháját)* Mit gondol, kicsoda? Maga. Teljesen halott.

NYÉKI *(növekvő zavarral)* Hülyék.

PÉCSVÁRADI Valóban? *(Gyomorba vágja Nyékit, aki összecsuklik.)* Bargár, rúgjon bele! Bargár!

BARGÁR Ez a mániájuk.

PÉCSVÁRADI Bargár, mondtam valamit.

(Odacsoszog a földön fekvő Nyékihez, nem néz rá.)

BARGÁR Az arcába?

PÉCSVÁRADI Ahova akar.

BARGÁR A gyomrába jó lesz?

PÉCSVÁRADI Tökéletes.

BARGÁR *(váratlanul lendületeset rúg Nyéki gyomrába, aki felnyög.)* Ezzel meg is lennénk. Van még egyéb is?

(Schmeikálné az öreg elé perdül egy pohár vízzel.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Van, Bargár. Itt ez a pohár víz. Köpjön bele!

BARGÁR *(megütközik, megpróbálja kikerülni a nőt)* Tudom, mit akar, de én nem, kérem...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ De bizony. Beleköpni! Vagy én...

PÉCSVÁRADI *(megragadja a vállát)* Bargár! Ne gatyázzon annyit! Köpjön!

BARGÁR *(Beleköp a pohárba.)* Na, meg vannak elégedve?

PÉCSVÁRADI Most igya ki!

BARGÁR Nem, inkább...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Inkább?

PÉCSVÁRADI Inkább?

(Megragadják Bargárt, erőszakkal kiitatják vele a vizet.)

BARGÁR *(köpköd)* Most boldogok? Legalább ezt a kurva poharat összetörhetem?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Törje, Bargár szaki, csak törje. Most már törheti.

KLINSZKI Aljasok vagytok.

PÉCSVÁRADI Ugyan, kedvesem, adnál tüzet?

KLINSZKI Nem.

PÉCSVÁRADI *(elkapja a torkát, közben mosolyog Klinszkire)* De adsz. A szentségit, tüzet!

NYÉKI Adjon neki!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Borjús Teca! Miért nem ápolja a szerelmét?

BORJÚS *(úgy érzi, engedélyt kapott arra, hogy megmozduljon)* Nem szabad! Embereket megalázni! Hogy gondolják? A Bargár éppen hogy feltámadt! Mit akarnak maguk?

(Nyéki mellé fekszik a földre. Sír.)

PÉCSVÁRADI Rendet! A rend pedig azzal kezdődik, hogy összeszedik a holmimat. Mindent visszaraknak a helyére. Megértettük? Mindent, az utolsó szálig.

BARGÁR Szaktársak, azt gondolom, a legjobb, ha engedelmeskedünk.

PÉCSVÁRADI Keljen fel, Borjús Teca! Te is, Nyéki Karcsi! Szedjék össze a holmimat.

BORJÚS Eddig tartott a fene nagy vidámság. A vége persze mindig az, hogy...

PÉCSVÁRADI Az a vége, hogy rendet raknak maguk után. *(Az eget nézi.)* Mindjárt itt az eső. Keljen már fel, nem hallja?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Vége a táncnak. Ennyi volt. Mára ennyi. No, fel a fejjel.

KLINSZKI *(józanodik, és ez megzavarja)* Most ki kivel van?

PÉCSVÁRADI Senki sincs senkivel. Szedd inkább rendbe magadat!

KLINSZKI *(azért még nem józan)* Uram, ön egy hölgyet sérteget.

PÉCSVÁRADI Lát itt hölgyet valaki? Én egy rakás részeg szerencsétlenséget látok. Adjon neki valaki egy tükröt! Nézd meg, csak nézd magadat!

KLINSZKI Nem vagyok kíváncsi magamra. Azt mondd meg, hol voltatok eddig!

PÉCSVÁRADI Bújócskáztunk. *(Talányosan felkacag.)* Közben találtunk valamit...

BARGÁR *(mohón)* Mit találtak?

PÉCSVÁRADI Sok-sok finom port. Finom, fehér porocskát találtunk. Olyat, amelyet a Bargár szaktárs szokott rendelni Klinszki Vilmától...

KLINSZKI *(rángatja Pécsváradi mellén az inget)* Te elárultad neki, te...

BARGÁR *(váratlan érdeklődéssel)* És hol van most?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Jó helyen. Nem kell aggódni.

KLINSZKI *(elkeseredetten bődüül el)* Rablók! Adjátok vissza! Halljátok, adjátok vissza!

PÉCSVÁRADI Mit, kedvesem?

BARGÁR Tudja azt maga, nagyon jól.

PÉCSVÁRADI Tegyük fel, hogy meghallottam, amit mondott, Bargár. Ez esetben is azt válaszolom, hogy ne próbálja beleütni az orrát más porába. Megértette?

BARGÁR *(ezúttal nem hagyja magát elnyomni)* De mi lesz az én porommal ezután?

BORJÚS *(próbálja csitítani)* Nem tud megenni a pora nélkül? Mondtam magának, hogy nem is bűdös a lába. Bármilyen hintőpor megteszi, egyébként is.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ezentúl majd tőlünk vásárolja.

KLINSZKI Kisemmiztetek... tönkretettetek...

PÉCSVÁRADI Jelents fel bennünket, kérlek, a rendőrségen. Ott a telefon... csak egész nyugodtan.

KLINSZKI *(tébolyodottan rohangál körbe-körbe)* Hova dugtátok? Minden itt volt...

PÉCSVÁRADI Ja, a finom por egyetlen tüsszentésre szerteszáll. Azért nem kellett volna annyit prűszkölnöd.

KLINSZKI Megfizetsz te még ezért, Pécsváradi.

PÉCSVÁRADI Meg, meg. Nézd, hogy vacog a fogam a félelemtől.

KLINSZKI Telefonálok a rendőrségnek.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Csak bátran, kedvesem. Csak bátran. Örülni fognak magának.

(Klinszki bátortalanul elindul kifelé.)

BARGÁR Ne menjen sehova!

NYÉKI Kár erőlködni, Vilma. Ez is rendőr, nem hallotta?

KLINSZKI *(lekuporodik)* Rosszul vagyok.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ezt már megszoktuk. Újabb trükköt!

(Mindenki visszatér a bódéjához, pakolgatnak tovább.)

PÉCSVÁRADI Hány kazetta tört el?

NYÉKI Tizennégy.

PÉCSVÁRADI Jó, Karcsikám, ezt számold hozzá amazokhoz.

NYÉKI Hozzászámolom, Lászlókám.

PÉCSVÁRADI Akkor frankón megbeszéltük, Karcsikám. Első osztályú áru.

NYÉKI Első osztályú lesz, biztos lehetsz benne. Én csak tutira megyek.

(Klinszki feltápáskodik, és elindul kifelé.)

BARGÁR Vilma elment telefonálni.

PÉCSVÁRADI Csak hadd menjen. Kinek lesz abból baja, hogy a Klinszki telefonál?

BARGÁR Nekem, kérem. Eddig még minden telefonálásból bajom származott.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nyugalom, Emil. Ránk számíthat – változatlan áron. Persze, csak ha megfontoltan viselkedik.

BARGÁR Ez természetes. Megfontoltan. Hát persze.

NYÉKI Akkor minden rendben. Nem?

PÉCSVÁRADI Ahogy mondod.

NYÉKI *(csak úgy, melleleg, rákérdez)* És engem? Engem kihagytok az üzletből?

PÉCSVÁRADI Egyelőre ki. Momentán, te is csak vevő lehetsz, Nyéki Karcsi. Az se semmi. Talán később egyezkedhetünk.

NYÉKI Nem félsz?

PÉCSVÁRADI Tőled?

NYÉKI Nem. Vilma nagyon részeg *(a fejével kifelé int)* – tőle. Fecseghet.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Fecsegne? Annál még részegen is okosabb.

NYÉKI Nagyon el van keseredve.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Magára vessen.

BORJÚS *(amennyire kis termete megengedi, felmagasodik)* Mi van a szíve helyén, árulja már el! Kő? Vagy vörös csillag?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem tudok magára haragudni, bocsásson meg. Túlságosan kis pont ahhoz, hogy észrevegyem.

BARGÁR Nyugtával dicsérd a napot!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Hú, most nagyon okosat mondott.

BORJÚS Csak játssza az eszét, játssza! De én tudom, hogy sírás lesz ennek a vége.

(Klinszki tántorog vissza, zavaros a tekintete.)

KLINSZKI Föladtalak benneteket. Föladtam magamat is. Ott rohadjatok meg, ahol vagytok.

BARGÁR *(elkeseredetten rázza a magatehetetlen nőt)* Megbolondult? Mindent tönkretett.

KLINSZKI Mindent. Mindenkit. Mindjárt itt lesznek a zsaruk. Elvisznek mindenkit.

BARGÁR Hol van a por?

PÉCSVÁRADI Nyughasson, Bargár! A dolognak ezt a részét bízza rám.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Milyen része van még a dolognak?

PÉCSVÁRADI El kéne takarítani innen ezt a részeg ringyót. Sürgősen.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Helyes. De hova?

BARGÁR És ki fogja eltakarítani?

PÉCSVÁRADI *(Bargárra néz, de másnak címezi a mondandóját)* Nyéki Karcsi.

KLINSZKI Mit akartok velem? Eltakarítani? Nem vagyok én szemét...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Arról beszélhetnénk, édesem...

NYÉKI Én? Hogy én? A piszkos munkát rám bízád... van eszed...

PÉCSVÁRADI Igen. Benne vagyunk nyakig. Te is. A jövőd is.

BORJÚS Lehet, hogy maguk benne vannak nyakig...

NYÉKI Kussolj már, legalább ilyenkor fogd be a pofádat!

BORJÚS Mit akarnak csinálni a Klinszkivel?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ezt bizza a barátjára.

(Borjús rémulten mered rá Nyékire.)

BORJÚS Te, te képes lennél...

NYÉKI Képes. Fölösleges érzélgősködnünk, Tecuska. Ha most megcsúszik alattunk a part...

BORJÚS Mit akarsz vele csinálni?

(Nyéki elfordul tőle, de a nő ismét eléje kerül.)

NYÉKI Ez mennyit szorozna nekem?

PÉCSVÁRADI A készlet harmadát.

BORJÚS Mit akarsz csinálni?

NYÉKI *(elnéz a nő fölött)* Rendben. De biztos helyen van?

PÉCSVÁRADI Ne aggódj! Ez az én dolgom.

(Nyéki hozzálát a feladatához, Klinszki hóna alá nyúl.)

KLINSZKI Karcsika, már megint kezdi? Ne, itt ne, mindenki előtt...

NYÉKI *(a fülébe harapdálja a szavakat)* Igaza van. Menjünk hátra a lerakatomhoz...

BORJÚS Maradjatok itt!

KLINSZKI *(megpaskolja Borjús arcát)* Édes pofa vagy, Tecus. De most menj a pisába!

BORJÚS *(rémulten üvölti a másik arcába)* Ki fog nyírni, te hülye állat!

KLINSZKI *(bárgyún röhög)* Nincs ennek akkora! Vagy igen? Te már csak tudod.

PÉCSVÁRADI Vidd már a francba! Ha tényleg följelentett bennünket...

BORJÚS Várj még egy picikét! Egy pillanat! *(A pultja mögé sántikál.)* Figyelj csak, Nyéki Karcsi!

(Pultja alól hirtelen egy ósdi, ormótlan pisztolyt ránt elő. A többiek szétrebbennek.)

PÉCSVÁRADI Gyertek vissza, Nyéki Karcsi! Tegye el azt a játékszert, Tecus! Jó tréfa volt, de a végén tényleg el fog sülni...

BORJÚS El ez. Nem hiszi?

(Pécsváradi felé lö, a férfi rémulten dobja magát a földre. Ebben a pillanatban elered az eső.)

BORJÚS *(öszönösen átveszi a dolgok irányítását)* Gyorsan, gyorsan! A ponyvákat! Húzzák már fel – ne is, inkább a fóliát... mire várnak? Na, mozgás, mert valakit seggbe lövök! Ez az. Gyerünk, Bargár, tempósan, a végén még bőrig ázunk.

(Behúzódnak a sátor alá, Klinszki kivételével. Borjús a pisztollyal sakkban tartja őket.)

BORJÚS Gyere be, Vilma, szarrá ázol.

KLINSZKI Inkább, mint hogy egy levegőt szívjak veletek.

BORJÚS Hát akkor ázzál, szívem.

KLINSZKI Ázok, szívem.

NYÉKI *(Borjús felé lépne, de ő egy mozdulattal visszaparancsolja a helyére)* Tecus, rakd el azt a vackot!

BORJÚS Ez nem vacak. Ez egy pisztoly. Biztosíthatlak, kiváló minőségű lövegyver. „Családi örökség” *(Schmeikálni felé biccent)* – ezüst helyett.

NYÉKI De mit akarsz vele itt, az ég szerelmére?

BORJÚS Ó, több dolgot is. *(Diadalmas mosoly jelenik meg az arcán.)* Elkérni tőletek azt a bizonyos port. Ez az első és legfontosabb.

PÉCSVÁRADI Örült.

BORJÚS Dehogy! Nem vagyok örült. De az a kis hülyécske sem, akinek gondoltak. Borjús Teca, a buta kis cigánylány. Remek. Borjús Teca, aki semmit sem ért. Ó, így van ez már. Egyszer csak minden világos lesz. *(Hosszan nevet.)* Megvilágosodtam, Nyéki Karcsi.

NYÉKI   Tecus, ne bolondozz!

BORJÚS   De bolondozok. Az előbb még te bolondoztál velem. Azt hiszed, nem tudom, miért kellettem neked?

NYÉKI   Miért? Hadd tudjam már én is!

BORJÚS   Mert az egész piac a *mi* kezünkben van. Ez is, meg *amaz* is.

PÉCSVÁRADI Kik azok a mi?

BORJÚS (*hadonászik a pisztollyal, hogy érvényt szerezzen a szavainak*) Akik beverik a pofádat, haver, ha nem hozod elő az árut. Téged meg tízen dognak meg egymás után a házad előtti buszmegállóban, Terézem, úgyhogy ne nagyon integess. De lehet, hogy a beledet a kezédbe adják, Pécsváradi Lacika! Tudod már, hogy kik?

PÉCSVÁRADI Szállj be inkább te is!

BORJÚS   Ugyan! Csak nem fogok itt ilyen piti ügyekben balekokkal osztzkodni! (*A pisztollyal int.*) Na, hozd a szajrét!

KLINSZKI   Ne engedd el, mert meg fog lógni!

BORJÚS (*ismét nevet*) Úgyis csak a sarokig jutna. Ott már várják...

PÉCSVÁRADI Kik várnak?

BORJÚS   Az enyéme. A *mieink*.

PÉCSVÁRADI Világos beszéd. Megyek, és hozom a port.

BORJÚS (*meggondolja magát*) Azért megyek én is magával, Pécsváradi. Még eltéved.

(*Elmennek. A maradók bénultan állnak, nem néznek egymásra.*)

BARGÁR   Hihetetlen. Egyszerűen hihetetlen. (*Köhög, rángatózik.*) Az én szívemnek sok ez az izgalom. Fulladok.

NYÉKI   Miért vagyunk még mindig itt?

KLINSZKI   Bújjanak ki abból a vacakból! Elállt az eső.

BARGÁR Teljesen elázott.

KLINSZKI Rám fért. A második elázás mindig jót tesz. Már egészen normális vagyok. Hanem, kedves Teréz, nagyon szótlan egy ideje.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Az vagyok. Magukkal nincs mit beszélni.

KLINSZKI No csak! Valami baj van talán? Nyéki Karcsi! Táncolni kéne, nem, Nyéki Karcsi...

NYÉKI Hát, csak táncoljon, ha kedve tartja.

KLINSZKI Táncolok is, táncolok bizony. Nyéki Karcsi! Mi lesz már a zeném-mel? Jöjjön Bargár! Ropjunk egy alaposat!

BARGÁR Nem nagyon van hangulatom hozzá, az az igazság.

KLINSZKI Majd megjön közben. *(Elkapja Bargárt, ráncigálja.)* Zenét, Nyéki Karcsi, zenét minékünk, zenét!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Adjon zenét neki. Itt már mindenki megbolondult. *(Hirtelen kienged a merev pózból.)* Vilma, van még a pálinkából? Esküszöm, innék valamit.

KLINSZKI Szolgáld ki magadat, kedves Teréz.

(Schmeikálné Klinszkihez megy, rövid tapogatózás után megtalálja a ruhája alatt az üveget. Előkapja, beléhúzza.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Huj, de éktelenül bűdös.

KLINSZKI Proletárolaj, drágám. Ebből belógatsz egy fél litert, rögtön kész az ötvenhat.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Oh, az azért bonyolultabb, Vilma.

KLINSZKI Egyáltalán nem bonyolultabb. A pálinka a munkásosztály öntudata.

BARGÁR Ne politizáljon! Inkább a porral törődjék!

KLINSZKI Elárulná, mit csináljak? Se pisztolyom, se Pécsváradim. Én egy szegény, szerencsétlen lány vagyok.

BARGÁR A Tecus a maga barátnője.

KLINSZKI Itt senki senkinek se barátja. Itt mindenki héja! Alig várja, hogy a másik elől ellopja a zsákmányt.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(talán a pálinka hatására, szokatlanul közvetlen)* Nyéki Karcsi! Nem táncolunk? *(Megpróbálja átölelni a férfit, aki vonakodik.)*

NYÉKI Sok lesz a táncból! Ne rángasson! Hallja?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ugyan már! Mi, vesztesek, tartsunk össze.

NYÉKI Csodálkozom magán. Mindent elveszített...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Na és? Számít ez valamit? Egyszer fent, egyszer lent. Ezután is árulom... tényleg, Nyéki Karcsi, nem akar egy kitűnő nyakkendőt? Első osztályú áru.

NYÉKI Soha nem hordok nyakkendőt.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ezt ha meglátja, rögtön megváltozik a véleménye.

NYÉKI Hagyjon a nyakkendőjével.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ De nézze meg! Nézze csak meg! Francia márka. Pont megy a hajához.

NYÉKI Nem akarok nyakkendőt venni. Mit akar?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Olcsón adom. *(Erőszakkal a nyakába hurkolja a férfinak a nyakkendőt.)* Most nézze meg, milyen jól áll! Nézzék, milyen jól áll a nyakkendő a Nyéki Karcsinak! Nem igaz?

KLINSZKI Csodálatos. Ezt meg kell venni. El ne szalajtsa, soha vissza nem térő alkalom.

NYÉKI Ejnye, hagyjanak már.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Milyen férfias így! Mintha kicserélték volna, Nyéki Karcsi.

BARGÁR Ami azt illeti, tényleg megvenném a maga helyében.

NYÉKI *(ettől végképp robban belül)* Na, most aztán elég! Maga csak trágyázza tovább az apukája tanítóföldjét!

BARGÁR *(méltatlankodva felvonyít)* Hogy jön ide ez, kérem? A nyakkendő meg a trágázás?

NYÉKI Lószarszaga van a nyakkendőnek... *(Schmeikálné szenvedélyesen nagyot húz a nyakkendőn.)* Maga meg mit csinál? Megfojt, a szentségit!

KLINSZKI Húzzad, ki tudja, meddig húzhatod!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Hogy megijedt! Csak nem gondolja, hogy megfojtom? Rendes emberért is ugyanannyit kapnék.

(Erőltetett kacajok, Nyéki végre kivonja a fejét a hurokból. Mindenki a bódéja homályába menekül.)

BARGÁR Maguk miért nem mennek már haza?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Maga miért nem, Bargár?

BARGÁR *(legyint)* Nekem nem sietős. Engem otthon nem vár senki.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Engem se.

NYÉKI Engem... engem se.

KLINSZKI Milyen érdekes!

NYÉKI Mi érdekes?

KLINSZKI Hát az, hogy engem se.

BARGÁR Ilyen a mi szakmánk.

(Megint hallgatnak egy sort.)

NYÉKI Én azt hittem, áru érkezik.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Milyen áru?

NYÉKI Áru. Valamilyen. Jó áru.

(Hallgatnak.)

BARGÁR Nekem is volt fülesem.

KLINSZKI Fülese?

BARGÁR Fülesem. Hogy jön valami.

KLINSZKI Mi?

BARGÁR Azt nem tudom. De hogy jön valami, az biztos.

(Ismét hallgatnak.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Maga merre lakik, Emil?

BARGÁR *(gyanakodva kapja fel a fejét)* Az attól függ, kezit csókolom.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ A lakását kérdem. Ahol általában lenni szokott.

BARGÁR Kérdezzen könnyebbet. Lehet, hogy szomszédok vagyunk.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Lehet. Akkor majd összetalálkozunk az utcán.

BARGÁR Ja. Majd köszönök: kezét csókolom, Teréz.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Jó napot, Bargár úr. Hova, hova?

BARGÁR Hát ide... csak ide... nem járok én sehova, kérem.

KLINSZKI *(a szokásos elbődülés)* Alamuszi macska nagyot ugrik.

(Bargár ijedten húzódik össze, újabb támadást szimatolva.)

BARGÁR Hogyan?

KLINSZKI Nem magára mondom. A Borjús...

NYÉKI Jól kibabrált velünk, annyi szent. Mindegy.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(gúnyosan elneveti magát)* Hát ez nem jött össze magának.

NYÉKI Micsoda?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ A Borjús Teca.

NYÉKI Mire tetszik gondolni?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Az istállójára, Karcsi. Császár lehetett volna, ha a Borjúsékkal meg tud egyezni, nem?

KLINSZKI A Borjúsék is?

NYÉKI Mit a Borjúsék is?

KLINSZKI   Ők is futtatnak lányokat?

NYÉKI   Kikérem magamnak!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Hagyjuk ezt, Karcsi, nem áll jól magának.

NYÉKI   Rágalom.

BARGÁR   Nem zörög a haraszt, kérem...

NYÉKI   Nem szeretem, ha rám szállnak.

KLINSZKI   Senki sem szereti. Sebaj, Karcsi, marad elég kanca a placcon.

NYÉKI   Én magukkal nem tárgyalok.

(Nyéki elfordul, a többiek pakolnak.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Szintén kaptak üzenetet?

BARGÁR   Üzenetet? Kitől?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ   Üzenetet, hogy várjanak itt.

(Borjús tér vissza Pécsváradival, aki újságbapírba csomagolva hoz valamit a kezében.

Borjús a hátába nyomja a pisztolyt.)

BORJÚS   Tegye le oda az asztalra! Így. Rendben is vagyunk.

NYÉKI   Honnan van magának pisztolya? Nem Csikágóban vagyunk.

BORJÚS   Majdnem.

PÉCSVÁRADI *(félleg pityeregve)* Vigye a francba! Hallotta? Vigye a francba!

BORJÚS   Ne sürgessen. Mindennek eljön a maga ideje.

KLINSZKI   Most mit csinálunk?

BORJÚS   Várunk.

BARGÁR   Mire várunk?

BORJÚS   Várunk.

PÉCSVÁRADI *(erősödik a pityergése)* Legalább ne lássam. Vigye innen!

BORJÚS *(észreveszi, hogy a másik az összeroppanás határán van. Elneveti magát.)*

Nyugalom! Csak nem fog sírni, Lacika?

PÉCSVÁRADI De igen. Igen is, sírni fogok. Sírni, sírni, sírni.

(Sírógörcsöt kap. Sokáig zokog. Özv. Schmeikálné odalép hozzá és erősen pofon üti.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Szégyellje magát!

PÉCSVÁRADI Nem szégyellem. Gyűlölöm ezt a rohadt piacot. Gyűlölöm ezt a rohadat kócerájt! A maguk pofáját, ahogy minden nap kijönnek ide álmosan, isszák a kávé, zabálják a sültkolbászt... én nem akarom ezt... én nem akarok így megöregedni...

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(némiképp megenyhülve)* Nyugodjon meg.

PÉCSVÁRADI Nem nyugszom! Nekem régen el kellett volna már mennem ebből a szar országból. Én Csopakon boldog voltam. Az én szüleim a lábukat nem törölték volna olyan senkibe, amilyen én vagyok. Úristen, hova jutottam én! Ki vagyok én?

NYÉKI Egy nagy senki vagy. Aki *ide* jutott.

PÉCSVÁRADI Én tehetséges teniszező voltam. Bomlottak értem a nők...

KLINSZKI Amíg ki nem próbáltak az ágyban.

PÉCSVÁRADI Nem akarok megöregedni így. Én sehogyan sem akarok megöregedni. Olyan legyek, mint a Bargár? Minek él a Bargár? Hát kinek él a Bargár?

BARGÁR *(ég felé emelt tekintettel)* Na tessék! Már megint velem foglalkozik. Ül egy csőre töltött pisztollyal szemben, és megint velem foglalkozik. Hülye maga, kérem? Képtelen *analizálni* a helyzetét? Az istenit neki... már megint fulladok. *(Hosszan zihál, köhög.)*

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem kell pánikba esniük. Borjús csak menjen a porral, ahova akar. De ide nem jöhet vissza többet.

BORJÚS Ki akar ide visszajönni?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Te, édesem. Te. Mit gondolsz, meddig lesz elég az a pénz, amit abból a kis csomagból kinyersz? A kockázat sem éri meg. Magyarországon, ma, porban utazni? Hol élsz, te kis hülye! Honnan fogsz újabb adagokat szerezni? Agyonvernek a kuncsaftjaid, fiacskám...

BORJÚS *(tőle szokatlanul erős gúnnyal)* Meghat az aggodásod! De fölösleges. Egyébként, neked miért kellett volna annyira a por, ha nem ér semmit?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nekem más miatt kellett.

KLINSZKI Neki a Pécsváradi miatt kellett.

NYÉKI Pécsváradi le akart falcolni innen. Ez világos. Neki beugró lett volna a...

KLINSZKI *(megrázza magát, kitisztul a hangja)* Nem kell megmagyarázni. Borjús Teca, vidd innen a motyódat, és hagyj minket élni!

NYÉKI Tényleg, menj már, Teca, hagyj minket!

BARGÁR Csatlakozom. Menjen innen. *(Toppant egyet.)* Sőt, takarodjék!

(Borjús vészjósló nyugalommal hallgat. Aztán felfedezi magának Schmeikálnét.)

BORJÚS Maga nem mond semmit, Schmeikálné?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Mondtam az előbb: képtelen vagyok észrevenni magát.

(Borjús odapenderül hozzá, a homlokához nyomja a pisztoly csövét.)

BORJÚS Így se... aranyom...?

(Schmeikálné arca rezzenéstelen marad. Keményen nézi Borjúst.)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ugyan! Na, gyerünk, lödd szét a fejemet! Hiába nyomod ide a homlokomhoz. Megvetlek, aranyoskám.

(Borjús szakértő mozdulattal, a pisztoly agyával csapja le Schmeikálnét. Az asszony eldől, de nyomban fel is tápázkodik.)

PÉCSVÁRADI Hé, te állat...! (*Schmeikálné segítségére akar sietni, de Borjús pisztolya visszatartja.*) Nagyon fáj?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Semmi baj, László. Kicsit vérzik. Semmi baj.

BARGÁR (*eddig nem tapasztalt bátorsággal ront Borjúsra*) Szégyellje magát! Megütni egy nőt! Ez már mindennek a teteje. Tűnjön el, Borjús Teca, mert nem felelek magamért.

BORJÚS Ugyan, Bargár! Elfelejtí, hogy velem együtt a pora is eltűnik?

BARGÁR A föld alatt is megtalálom, ne féljen!

BORJÚS És mit csinál, ha megtalál?

BARGÁR Kitekerem azt a szép nyakát.

(*Borjús int a pisztollyal, Bargár jobbnak látja visszavonulni.*)

KLINSZKI Ideje hazamenni.

PÉCSVÁRADI Minek?

KLINSZKI Mindenkinek kell legyen otthona. Jössz?

PÉCSVÁRADI Persze. Várj, elpakolok.

(*Pakolnak.*)

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Holnapra ígértek egy pár széket. Karcsi, megkérhetem majd, hogy segítsen lepakolni?

NYÉKI Természetesen, kedves Teréz. Lászlókám, a dolognak akkor utána nézek.

PÉCSVÁRADI El is várom, Karcsikám.

(*Pakolnak.*)

BARGÁR Mintha nem látnék jól... megint...

PÉCSVÁRADI Honnan jön ez a rettenetes szarszag?

BARGÁR A szájából, fiacskám...

(*Pakolnak.*)

KLINSZKI Nem maga mondta, Teréz, hogy tud gitározni?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Szegény uram... tudott... de az rég volt már.

BARGÁR Nem davajgitárra gondoltunk.

NYÉKI Adja ide! Várjanak egy kicsit, hangolnom kell.

(Nyéki gitározik, Schmeikálné énekel, a többiek áhítattal hallgatják őket. Angyal száll el az ócskapiac fölött.)

BARGÁR Ez szép. Ez csodálatos. Ez Bach volt, nem?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Nem, ez egy operettből való.

BARGÁR Az majdnem ugyanaz.

(Schmeikálné belekezd egy újabb énekszámba.)

BORJÚS Ne énekeljen!

(Schmeikálné tovább énekel.)

NYÉKI Lődd le! Mit gatyázol? Ha nem hagyja abba, lődd le!

BORJÚS Fogd be a pofád! Elhallgatni!

(Kibiztosítja a fegyvert, Schmeikálné elhallgat.)

KLINSZKI Utoljára mondom, takarodj innen, Borjús! Nincs többé *helyed* itt.

BORJÚS Várom kell.

KLINSZKI Nem kell várnod. Telefonáltam. Elmarad.

BARGÁR Mi marad el?

KLINSZKI Mindegy, Bargár szaki. Pakoljon, és menjünk.

(Pakolnak.)

BORJÚS Hát akkor... viszlát! Mondom, a viszont látásra. Köszönni még köszönhetnének.

(Elindul, ezt már nem bírja idegekkel Bargár, és rátámad.)

BARGÁR Nem! A port nem fogja elvinni!

(Kikapja Borjús kezéből a csomagot, futni kezd vele. Borjús utána lő. Bargár elvágódik.)

NYÉKI Lelőtted, te állat!

BORJÚS Nem rá céloztam. Esküszöm, hogy nem rá.

KLINSZKI *(a Schmeikálné bódéjának eresze alatt lógó régi fényképre mutat)* A fényképet találta el.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Hogy rohadna le a kezed, Borjús Teca!

BORJÚS Mit sajnál azon a szar fényképen?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(leemeli a fényképet, csókolgatja)* Antal! Szegény Antal! Nagyon fáj? Ugye, nem szenvedtél sokat? Milyen meggyötört a tekinteted... Holnap eltemetlek... Ne félj, gyönyörű sírkövet tetetek föled... Maradj most így, alszik a baba...

(Pécsváradi ocsúdik elsőnek, Bargár fölé hajol.)

PÉCSVÁRADI Bargár! Megütötte magát?

NYÉKI *(Bargár nyaki ütőerére teszi a kezét)* Te, ez meghalt!

BORJÚS Ne hülyéskedjete! Jó vicc!

NYÉKI Pedig meghalt. Biztosan a szíve.

BORJÚS Telefonálni kéne a mentőkért.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Rossz a telefon.

(Hirtelen-nagy csönd, összenézés.)

BORJÚS De hát eddig... ti mind...

NYÉKI *(kiveszi Borjús kezéből a pisztolyt, leteszi az asztalára, kedvesen beszél hozzá)*
Nem érted te ezt mégse, Borjús Teca! Tedd el azt a vacakot és szedd össze a holmidat. Na, siess már!

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ *(megragadja Nyéki kabátszárnyát)* Támassza föl!

NYÉKI Én? De hát én... hogyan?

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Ahogy az előbb.

NYÉKI *(kínban)* Nem lehet! Nem tudom. Úgy már nem.

ÖZV. SCHMEIKÁLNÉ Próbálja meg! Hallja, próbálja meg!

KLINSZKI *(azokkal a mozdulatokkal, amelyeket az előbb Nyékitől látott)* Bargár!

Kelj fel és járj! Hallod? Kelj fel és járj! Bargár Emil, kelj fel, kelj fel,
szépen kérek, kelj fel, kelj már fel, Bargár szaki, Bargár sporttárs...

(Tanácstalan csend. Pécsváradi ébred belőle először.)

PÉCSVÁRADI Na, pucolás innen, de gyorsan. Ez kész van.

NYÉKI És a porral mi lesz?

PÉCSVÁRADI Megint eleredt az eső. Az majd kimossa alóla...

(Abban a sorrendben, ahogy kapkodva összepakoltak, gyors léptekkel kimennek a teremről. Egyre erősebben záporozik az eső Bargár mozdulatlan tetemére.)